

Mengšan

Glasilo Občine Mengeš
julij 2025, letnik XXXII, številka 7

**Otvoritev kolesarskega
poligona v Mengšu – “To je
zakon!”**

**Edinstveni podvig Jone in
Luke Koblerja na njuni poti do
Guinnessovega rekorda**

**V teku priprave za izvajanje
dolgotrajne oskrbe na domu**

**Osrednji prispevek:
O prijateljstvu, prijateljih in
prijateljevanju**

**Uspešna sezona U11
Nogometnega kluba Mengo 28
– srce, borbenost in ponos!**

Isčete dobro avtosolo?

RAZLIKI SE IZMENJUJE

1993 RETOS

AKTUALNI TERMINI TEČAJEV

SOLE VOZNE

- TEČAJ CPP kat "A" (motor) 15.07.2025 ob 16.00 uri
- TEČAJ CPP kat "BE" (avto prikolica) 16.07.2025 ob 16.00 uri
- TEČAJ PRVA POMOČ 19.08.2025 ob 16.00 uri
- TEČAJ CPP kat "B" (avto) 20.08.2025 ob 09.00 uri
- TEČAJ CPP kat "C" (tovornjak) 01.09.2025 ob 16.00 uri
- TEČAJ CPP kat "CE" (tovornjak + prik.) 04.09.2025 ob 16.00 uri
- TEČAJ CPP kat "D" (avtobus) 08.09.2025 ob 16.00 uri
- TEČAJ ZA VODITELJA ČOLNA 19.09.2025 ob 17.00 uri
- IZPIT ZA TRAKTOR 22.09.2025 ob 16.00 uri
- TEČAJ VARNE VOŽNJE zbiramo prijave
- TEČAJ za viličar, TGM, Varstvo pri delu zbiramo prijave

100% GARANCIJA na zadovoljstvo

NOVO! UDELEŽITI ONLINE

OPTIKA
CORNEA

OPTIKA CORNEA
Murnova ul.1, 1234 Mengeš
T. 051 492 766
e. info@optika-cornea.si

- BREZPLAČNA KONTROLA VIDA
- OČALA NA NAPOTNICO ZZZS
- STROKOVNO SVETOVANJE PRI NAKUPU OČAL
- POPRAVILO OČAL

IZJEMNO UGODNE CENE!
Korekcijska in sončna očala,
tudi z dioptrijo.

**GASILSKI DAN
V LOKI**

12.9.2025 OB 17H

IGRIŠČE V LOKI PRI MENGŠU

- aktivnosti za otroke
- predstavitev preventivnega vozila
- vpis novih gasilcev

LOŠKI GASILCI

Občanke in občane Občine Mengeš
vabimo vas na tradicionalno prireditev:

OBČINA MENGEŠ

IZ PRETEKLOSTI V SEDANJOST IN ZA PRIHODNOST
PRIREDITEV OB 30. LETNICI "NOVE" OBČINE MENGEŠ
SOBOTA, 23. AVGUST 2025 ob 17. uri
na prireditveni prostor pri LOVSKI KOČI MENGEŠ

**SVETOVANJE, IZMERA, DOBAVA,
MONTAŽA Z GARANCIJO**
Kakovosti dajemo prednost.

T: +386 31 470 724

www.montaza-posavec.si | Montaža Posavec

KAZALO

Uvodnik	3
Občina	4
Osrednji prispevek	14
Mengeški utrip	17
PGD Loka pri Mengšu	23
Topole	24
Zanimivo	26
V hribih je lepo	33
Šport	34
Zahvale	38
Nagradna križanka	39

SODELUJTE V MENGŠANU

Priporočila za nenaročene prispevke o dogajanju v občini Mengeš: članki morajo biti opremljeni s polnim imenom in priimkom, naslovom avtorja in dopisano telefonsko številko, na kateri je mogoče preveriti avtentičnost. Uredništvo si v skladu s svojo uredniško politiko in prostorskimi zmožnostmi pridržuje pravico do objave ali neobjave, krajšanja, spreminjanja, povzemanja ali delnega objavljania nenaročenih prispevkov. Nenaročeni prispevki se ne honorirajo. Treba jih je oddati v formatih .doc brez oblikovanja, vnesenih fotografij in grafik. Digitalne fotografije (vsaj ena je obvezna k vsakemu članku) pošiljajte kot samostojne datoteke v formatu .jpg, in velikosti vsaj 1 Mb. V besedilu dopišite stavek o vsebini fotografije in navedite avtorja. Dolžina prispevkov je lahko največ 1.500 znakov s presledki, v vsakem primeru pa je priporočljiv dogovor z urednikom. Zadnji rok oddaje za naslednjo številko je zadnji dan v mesecu. Prispevek, oddan po tem roku, ne bo objavljen v tekoči številki. Hvala za vaš trud! Prispevke in oglase oddajte najkasneje do 31. avgusta 2025.

MENGŠAN

JAVNO GLASILO OBČINE MENGEŠ

Izdajatelj: Občina Mengeš, Slovenska cesta 30, 1234 Mengeš, www.menges.si.
Odgovorna urednica: Urška Vahtar, 031 880 824, e-pošta: mengsan@menges.si • Uredniški odbor: Branko Lipar, Frančiška Hunjet, Milica Tomšič, namestnik odgovorne urednice: Branko Lipar • Uredniški svet: Rok Burja, Aleš Janežič, Franc Hribar, Mojca Likar, Sandi Jaklič, Milan Kralj • Lektoriranje: Oranžna nit, Jaka Geltar s. p. • Grafični prelom: Handi Behrič, Artline d. o. o. • Tisk: Schwarz d. o. o. • Distribucija: Pošta Slovenije d. o. o. • Oglasi in zahvale: Občina Mengeš, telefon: 01 7247 106, e-pošta: irena.kosec@menges.si • Naklada 3.300 izvodov • Revija izide enajstkrat na leto, je brezplačna in jo dobijo praviloma vsak drugi petek v mesecu vsa gospodinjstva v občini Mengeš. Vpisana je v razvid medijev MK pod zaporedno številko 357 • Spletna izdaja Mengšana ISSN 2536-3999 • Fotografija na naslovnici, zadnji strani: Urška Vahtar. Naslednja številka Mengšana izide 15. septembra 2025.

“Ja, smo prijatelji.”

Sreda je naš dan. Ravno pravi, da si lahko vzamemo prosto – še dva dneva nam ostaneta, da postorimo, kar smo si zadali v tednu, če sta bila ponedeljek in torek prekratka.

Velika in raznolika skupina smo Sredinci, kot si pravimo. Vse leto, vsako sredo, spoznavamo svet in domovino, le ob največjih praznikih ostanemo doma, pa vreme nam kdaj pa kdaj ponagaja. Med najmlajšo in najstarejšo pohodnico je celih 28 let razlike; skoraj same ženske smo, le za vzorec je vztrajnih moških pohodnikov. Planinstvo mi je bilo položeno v zibelko, ata in brata so hodili v hribe. Bolj ko ne platonska ljubezen je bila dolga leta, z občudovanjem redkih fotografij in z le nekaj turami v otroštvu. Potem sva s fantom prekržarila Kamniške in Julijske Alpe, z otroki smo osvajali vedno višje vrhove. V zrelih letih sem odkrila čar samohodništva, ko sem sama z naravo in sama s seboj, odvisna od sebe in odgovorna sebi, ko kdaj po dolгих urah srečam človeka – neznanca in vem, da je moja sorodna duša. Da hoja v skupini ni zame, sem bila prepričana vsa leta.

In potem se mi je „zgodila“ ta naša skupina. Z rahlim dvomom sem se pridružila, po drugem pohodu sem bila že navdušena. Malo nižje in manj zahtevne so naše gore, bolj pohlevni griči in hribi. Letošnjo prvo polovico leta smo imeli 22 pohodov, 100 različnih pohodnikov, 50 nas je bilo na najmanj desetih pohodih. Mnogi gremo skoraj vsak teden, nekateri le na lažje poti, nekateri le tja, kjer še niso bili, nekateri le na posebne kraje. Po vsej Sloveniji nas vodijo poti, kdaj pa kdaj se zapeljemo čez mejo.

30. julija je mednarodni dan prijateljstva. Smo mi, Sredinci, prijatelji? Preveč nas je, še poznamo se ne vsi. A nekaj več kot le pohod je, kar nas vsak teden spodbudi, da vstanemo in gremo. Ja, smo prijatelji.

Besedilo: **Frančiška Škarja**

»V Mengšu nam je uspelo zasnovati kar nekaj vozni površin na relativno majhnem prostoru. To bo omogočilo uporabnikom daljše in zabavnejše vožnje,« je ob otvoritvi poudaril Janez Bajda, predstavnik podjetja Planapark (na sliki levo).

»Veseli je otrok in zadovoljstvo skupnosti sta naša največja nagrada«

Letošnjo pomlad je območje ob športnem igrišču Osnovne šole Mengeš zaživel v novem ritmu – med načrti in gradbenimi stroji smo na delovišču kolesarskega poligona pogosto srečevali strokovnjake, ki so skrbno oblikovali vsak zavoj, vsak skok in vsak detalj nove pridobitve. Bolj ko se je bližal zaključek del, bolj je med mladimi raslo pričakovanje – skoraj vsak dan so se sprehajali mimo gradbišča, opazovali napredek in jih spraševali: »Kdaj bo odprtje?«

Danes je poligon že poln življenja, a pot do tja je bila skrbno načrtovana in strokovno izvedena. V pogovoru z Janezom Bajdo, predstavnikom podjetja Planapark, ki je zasnovalo in zgradilo poligon, smo predstavili tehnične zanimivosti in posebnosti projekta.

O kolesarskem poligonu Mengeš

Kakšne so tehnične in varnostne značilnosti poligona v Mengšu?

Poligon je zasnovan na okvirno 1000 m² skupne površine, od tega predstavlja skoraj polovico površine asfaltna voz-

na podlaga, kar je kar precej za tovrstne poligone. Poligon je odprtega tipa za prosto uporabo.

Katere starostne skupine in vrste uporabnikov lahko sprejme ta poligon?

Poligon je namenjen širokemu spektru uporabnikov in vsem starostnim skupinam. Primeren je za otroke od 2. leta dalje ali naprednejše uporabnike. Uporablja se lahko s poganjalci, kolesi, skiroji in rolkami. Njegova zasnova omogoča uporabo tako za rekreacijo kot za treninge ali tekmovanje.

Ali ste se pri zasnovi zgledovali po kakšnih dobrih praksah iz tujine?

Da, pri zasnovi smo upoštevali dobre prakse iz držav, kot so Švica, Avstrija in Francija, kjer so kolesarski (t. i. pumptrack) poligoni že uveljavljen del urbane infrastrukture. Dodatno skušamo glede na dane možnosti zasnovati objekte tako, da ponujajo uporabnikom zanimivo in varno izkušnjo.

V Mengšu nam je uspelo zasnovati kar nekaj vozni površin na relativno majhnem prostoru. To bo uporabnikom omogočilo daljše in zabavnejše vožnje. Umestili smo elemente, ki spodbujajo varno in raznoliko uporabo ter vključujejo vse generacije.

Kako dolgo je trajala gradnja in kakšne izzive ste morali premagati?

Gradnja je potekala nekaj manj kot dva meseca. Že pri zasnovi je bilo treba upoštevati omejitve in pogoje prostora. Zaradi kulturnovarstvenega območja reke Pšate in drugih dejavnikov je bila zasnova dotično prilagojena na parcelo. Z učinkovito organizacijo in izkušeno ekipo nam je uspelo izpeljati projekt v zastavljenem roku.

Kako je potekalo sodelovanje z Občino Mengeš pri snovanju in izvedbi kolesarskega poligona?

V prvi fazi je bilo treba izbrati primerno parcelo, za katero smo izdelali dva predloga zasnove. Skupaj smo se strinjali, da je na območju Mengša veliko potencialnih uporabnikov, ki že nestrpno čakajo tovrstni poligon, zato smo z veseljem potrdili izbiro obsežnejšega koncepta. Dodatno smo se povezali in sodelovali z lokalnimi podjetji in izvajalci pri sami izvedbi, tako da gre zahvala tudi njim.

Kakšno dodano vrednost po vašem mnenju prinaša ta poligon mladim v občini Mengeš?

Poligon ponuja varen in atraktiven prostor za športno udejstvovanje, druženje ter razvoj koordinacije in motoričnih spretnosti. Spodbuja gibanje na prostem in ustvarja novo središče za aktivno preživljanje prostega časa. Hkrati povečuje povezanost med mladimi in krepi skupnost.

O izvajalcih, podjetju Planapark

Kdo je Planapark?

Planapark smo specializirano podjetje za načrtovanje in izgradnjo športne infrastrukture: Pumptrack poligonov, gorskokolesarskih poti in trajnostne športne infrastrukture. Povezujemo strokovno znanje s strastjo do športa in narave.

Koliko podobnih projektov ste že izvedli po Sloveniji?

Doslej smo uspešno izvedli več kot 40 projektov po vsej

Sloveniji – od manjših lokalnih poligonov do kompleksnih športno-rekreativnih parkov v sodelovanju z občinami in lokalnimi skupnostmi.

Kaj vas kot podjetje posebej veseli pri ustvarjanju takšnih športnih površin?

Navdušuje nas, da s svojim delom neposredno prispevamo h kakovosti življenja – omogočamo gibanje, druženje, učenje skozi igro in varno rekreacijo za vse generacije. Zavezani smo k trajnostnemu razvoju, saj oblikujemo urbani prostor in naravo v namen športnih in parkovnih površin, kar predstavlja bistvo našega poslanstva.

Kaj vam osebno pomeni, da ste del projektov, ki izboljšujejo kakovost življenja mladih?

Vsak tak projekt nosi poseben pomen – ni le fizična infrastruktura, temveč platforma za vzgojo zdravih navad, krepitev samozavesti in gradnjo družbene povezanosti. Veselje otrok in zadovoljstvo skupnosti sta naša največja nagrada. Neprestano stremimo k razvoju in umeščanju tovrstnih konceptov v prostor, pri čemer nas veseli močna podpora lokalnih skupnosti – ne glede na lokacijo.

Besedilo: **Katja Kek za Občinsko upravo** • Foto: **Nejc Šinkovec**

»Zahvala gre podjetju Planapark za kakovostno izvedbo, sodelavkam in sodelavcem na Občinski upravi ter vsem partnerjem in podpornikom, ki so pripomogli k temu, da smo kljub zahtevnemu postopku uspeli izpeljati projekt, ki predstavlja uresničitev dolgoletne želje mnogih, predvsem mlajših občanov in občank Mengeša. Največja nagrada zame kot župana je bilo ob otvoritvi slišati mlade, ki so z iskrenim navdušenjem vzkliknili: 'To je zakon! To je to! To smo si želeli!« To je še en korak pri uresničevanju vizije občine Mengeš kot prostora raznolikosti, kjer so dobrodošle vse generacije in vsak lahko najde nekaj zase.«

Bogo Ropotar, župan Občine Mengeš

Pohodniki tudi letos obeležili dan državnosti

V ponedeljek, 23. junija 2025, je v občini Mengeš potekal že 13. tradicionalni pohod ob praznovanju dneva državnosti.

Pohodniki so se zbrali v Športnem parku Topole in se skupaj podali na simbolno pot, ki je povezala ključne zgodovinske točke naše občine – spomenik talcev na Zalokah, spomenik državnosti v Mengšu in Kamniti most v Loki.

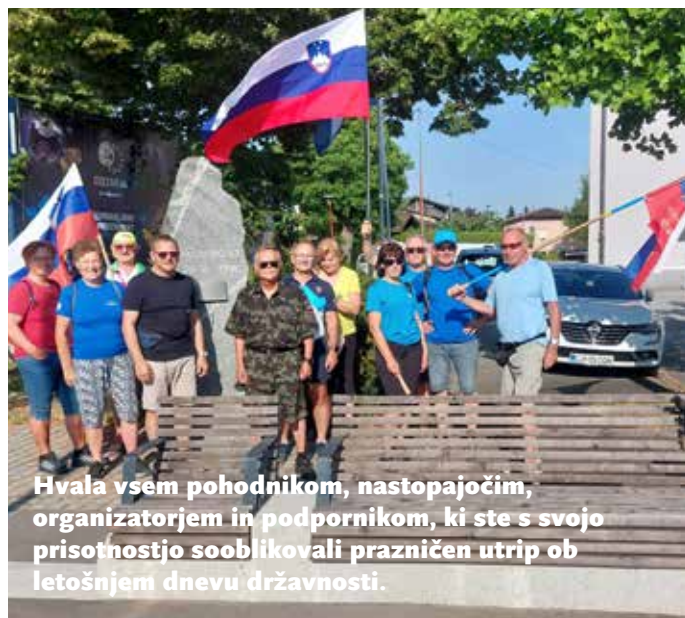
Svojo pot so zaključili na Dobenem, kjer jih je pričakal topel sprejem in prijeten kulturni program. Zaključna slovesnost je potekala pri Kmečkem turizmu Blaž, kjer so nastopili Moški komorni zbor Mengeški zvon, recitatorji, glasbeni izvajalci in slavnostni govornik Marjan Urbanija. Program je povezoval Andrej Mehle.

Dogodek je tako ponovno povezal gibanje v naravi z izražanjem skupnega ponosa ob dnevu, ko se spominjamo zgodovinske prelomnice iz leta 1991.

Besedilo: **Katja Kek za Občinsko upravo** • Foto: **Arhiv Občina Mengeš**

Uradni program je s svojim nastopom oplemenitil Moški komorni zbor Mengeški zvon.

Hvala vsem pohodnikom, nastopajočim, organizatorjem in podpornikom, ki ste s svojo prisotnostjo sooblikovali prazničen utrip ob letošnjem dnevu državnosti.

Številni udeleženci so z navdušenjem pričakali prerez traku in s tem uradno otvoritev kolesarskega poligona.

“To je zakon!”

Otvoritev kolesarskega poligona v Mengšu je navdušila mlade in mlade po srcu ter prinesla nov zalet za letošnje poletje.

Konec junija se je v Mengšu zgodil pravi poletni praznik gibanja in zabave – s slavnostnim dogodkom je bil uradno odprt novi kolesarski poligon ob Osnovni šoli Mengeš. Navdušenje, energija in nasmehi so napolnili Mengeš, prvi vožnji po atraktivnem poligonu pa je sledil enoten vzklik mladih: "To je zakon!"

Otvoritveni dogodek je združil številne obiskovalce vseh generacij. Obiskovalce so navdušili spretni mladi kolesarji, ki so

s svojo demonstracijo pokazali, kaj vse je mogoče osvojiti na dveh kolesih.

Zahvala gre številnim, ki so pomagali ustvariti varen, živahen in razigran dogodek, med drugim demonstracijski in izvedbeni ekipi Planapark, gasilcem PGD Mengeš, ekipi SweetPoint, Glasbeni šoli Domžale, AIA – Mladinskemu centru Mengeš ter drugim podpornikom. Skupaj smo ustvarili dogodek, ki je poleg dobre volje prinesel tudi pomembno sporočilo: gibanje, varnost in mladost gredo z roko v roki.

Kolesarski poligon je odprt za vse, ki si želijo preizkusiti spretnosti, nadgraditi tehniko vožnje ali preprosto aktivno preživeti poletni dan. Vabljeni vsi mladi in mladi po srcu, da se oglasite – s čelado na glavi, nasmehom na obrazu in dobro voljo v srcu. Dobrodošlo poletje! Dobrodošel kolesarski poligon!

Besedilo: **Katja Kek za Občinsko upravo** • Foto: **Nejc Šinkovec**

Na otvoritvi je bilo poskrbljeno tudi za umetnost. S prav posebno glasbeno umetnino je navdušil glasbeni trio Glasbene šole Domžale.

S plesom so otvoritveni dogodek popestrili plesalci skupine AIA – Mladinskega centra Mengeš.

Množica mladih kolesarjev je nestrpno čakala, da preizkusi novi kolesarski poligon.

Demonstracijska ekipa je prikazala spretnosti v vožnji s kolesom, ob katerih je zastajal dih.

Mladi so bili soglasni: To je to, kar smo si želeli!

Otvoritveni dogodek so s svojo prisotnostjo in glasbo oplemenitili Veterani Mengeške godbe, ki so s prijetnimi melodijami ustvarili slovesno in hkrati domače vzdušje. Hvala vam za vaš prispevek.

Prenovljeno cesto so uradno odprli Bogo Ropotar, župan Občine Mengeš, Sonja Rozman, predstavnica Zavoda RS za varstvo narave, in Aco Franc Šuštar, župan Občine Vodice.

Prenovljena cesta Mengeš–Vodice tudi uradno odprta

V juniju je na prenovljenem odseku lokalne ceste LC 253041 potekala slovesna otvoritev trenutno enega od pomembnejših projektov v občini Mengeš.

Udeleženci in gostje so se zbrali na obnovljenem odseku ceste, kjer jih je najprej pozdravil župan Občine Mengeš Bogo Ropotar. V nagovoru je poudaril pomen prenove za vsakodnevno življenje ljudi in hkrati izpostavil odgovoren odnos do narave: »Veseli me, da smo s to naložbo ne le izboljšali prometno povezavo, temveč tudi zaščitili dragoceno naravno dediščino. Pokazali smo, da gre razvoj lahko z roko v roki s skrbjo za okolje.«

Obnova ceste je zajemala asfaltiranje, ureditev prometne signalizacije in popolno zaporo ceste v času del, ki so potekala skladno s terminskim načrtom.

V okviru prenove je bil poseben poudarek namenjen tudi zaščiti dvoživk, saj gre za območje njihove množične selitve. V okviru prenove so bile tako izvedene trajne rešitve, kot so podhodi, vodilne ograje in rešetke, ki živalim omogočajo varno prečkanje cestišča. Predstavnica Zavoda RS za varstvo narave (ZRSVN) Sonja Rozman je v svojem nagovoru na uradni otvoritvi izpostavila vlogo naravovarstvenih rešitev, ki so bile v projekt vključene prav po njihovih strokovnih priporočilih ter pohvalila Občino Mengeš za zgledno izvedbo.

Projekt predstavlja pomemben korak k izboljšanju prometne varnosti in hkrati izstopa kot primer dobre prakse vključevanja okoljevarstvenih rešitev v prometno infrastrukturo.

Posebna zahvala je bila na dogodku namenjena tudi Občini Vodice in županu Aco Francu Šuštarju za konstruktivno sodelovanje in podporo pri izvedbi projekta, ki povezuje dve sosednji občini v dobro vseh občanov.

Besedilo: **Katja Kek za Občinsko upravo** • Foto: **Arhiv Občine Mengeš**

Ob vrnitvi v domači Mengeš je Občina Mengeš v sodelovanju z AIA – Mladinskim centrom Mengeš organizirala uradni sprejem za mengerska rekorderja.

Na jadrnici se malo stvari zgodi po načrtu. Veter ne piha tako, kot bi si najbolj želel. Obroki niso postreženi v miru za mizo. Spanja ni, ko ga najbolj potrebuješ. Tudi življenje s pljučno hipertenzijo je življenje, kjer po eni strani nič več ne poteka po načrtu,« sta svojo pot in razmišljanje opisala Jona in Luka.

»Podpora naju je še bolj povezala z domačim krajem in potrdila, da so Mengšani res srčni ljudje«

Mengšanke in Mengšani smo v juniju ostali brez sape. Vendar z dobrim razlogom! Z velikim ponosom in navdušenjem smo spremljali edinstveni podvig naših sokrajanov Jone in Luke Koblerja na njuni poti do Guinnessovega rekorda.

Z izjemnim jadrnim podvigom sta v okviru projekta »JONUKA400 – Misija brez sape« z jadrnico Beneteau First 14 SE brez zunanje pomoči in brez dotika kopnega neprekinjeno jadrjala kar 102 uri in 27 minut ter preplula 347 navtičnih milj, kar je presegalo dosednji Guinnessov rekord v dolžini 335 milj. Ob njuni vrnitvi v domači kraj smo se z njima pogovarjali o njuni neverjetni poti in ustvarjenih vtisih. Še posebno zato, ker njuna zgodba ni le športni podvig, ampak nosi tudi pomembno družbeno poslanstvo – z njo ozaveščata o pljučni arterijski hipertenziji, redki bolezni, ki ljudem jemlje dih že ob najmanjših naporih. Njuno sporočilo o vztrajnosti, pogumu in sodelovanju je jasno: tudi v najtežjih razmerah je mogoče narediti nekaj velikega – zase in za druge.

Jona in Luka, iskrene čestitke za ta neverjetni podvig! Kako sta se odločila za izvedbo tega projekta? Kaj je bil povod zanj? Ljubezen do morja in jadrnanja je v naši družini prisotna že od nekdaj. Z očetom in družino smo veliko časa preživeli na jadrnici, kar je z leti preraslo v pravo strast.

Ideja o podiranju Guinnessovega rekorda je sprva nastala spontano, kot zanimiv osebni izziv in priložnost, da se preizkusiva v nečem izjemnem. Kasneje pa sva začela razmišljati širše in želela podvigu dodati globlji pomen.

Tako se je razvila odločitev, da rekord poveževa z ozaveščanjem o pljučni arterijski hipertenziji (PAH), redki in resni bolezni, ki pogosto ostaja neprepoznana. Projekt je tako dobil dvojno vlogo: preseči meje na morju in hkrati prispevati k večji prepoznavnosti bolezni.

"Misija brez sape" ni bila le jadralski podvig, ampak tudi močno simbolno dejanje ozaveščanja o pljučni hipertenziji. Zakaj se vama zdi pomembno, da se govori o tej bolezni?

Pljučna hipertenzija je nevidna bolezen, ki bolnikom jemlje sape že pri vsakodnevnih opravilih in najmanjših naporih. Pogosto je napačno razumljena, saj se simptomi, kot so zadihanost, utrujenost in omotica, pogosto pripisujejo drugim, manj resnim stanjem.

Ravno zaradi tega ostaja predolgo neprepoznana, kar vodi v zamudo pri diagnozi in zdravljenju. S svojim projektom sva želela opozoriti na te težave in prispevati k večjemu razumevanju bolezni med širšo javnostjo.

Verjameva, da lahko boljša ozaveščenost pomembno skrajša pot od prvih simptomov do ustrezne diagnoze ter tako izboljša kakovost življenja bolnikov.

Kako sta se pripravljala na tako dolg in zahteven podvig? Kako so izgledale vajine priprave?

Na podvig sva se pripravljala zelo celovito, še posebej v psihološkem smislu. Čeprav se na prvi pogled zdi, da je največji izziv fizični napor, sva ugotovila, da je v resnici psihična priprava še pomembnejša. Dolge ure na morju, neprekinjena osredotočenost, spopadanje z nepredvidljivimi razmerami in popolna odvisnost od lastnih odločitev so zahtevali veliko notranje moči in mirnosti.

Poleg tega so bile priprave usmerjene tudi v organizacijo samega projekta — od logistike, varnosti in testiranja opreme do komunikacije in priprave materialov za ozaveščanje. Želela sva, da je vse skladno z osnovnim sporočilom Misije brez sape, zato je bilo veliko dela tudi na tem področju.

Vse te priprave so nama omogočile, da sva se na koncu lahko stoddostno posvetila jadrnanju in zgodbi, ki jo želiva deliti.

Kateri trenutek na poti je bil za vaju najtežji in zakaj?

Najzahtevnejši trenutek na poti je bila zadnja noč, ko naju je presenetila močna burja. Takrat sva bila že močno utrujena od večdnene napora, zato je bilo fizično in psihično obvladovanje razmer še toliko težje. Veter in valovi so zahtevali popolno zbranost in hitro prilagajanje, čeprav so bile zaloge moči že skoraj na ničli.

Če pa pustiva burjo ob strani, je bila druga noč prav tako zelo preizkušnja. Takrat sva se prvič v polnosti zavedela, kaj vse naju še čaka. Bila sva popolnoma omejena na majhen prostor, brez možnosti umika, kar je pomenilo, da je bila psihološka odpornost ključnega pomena.

V teh trenutkih je bilo najpomembnejše, da sva imela drug drugega. Vzajemna podpora, spodbuda in zavedanje, da se na nekoga lahko zaneseš, so naju držali pokonci. Prav ta medsebojna povezanost je bila najina največja moč, ko je bilo najtežje.

Kaj pa najlepši trenutek, ki se vama je vtisnil v spomin?

Najlepši trenutek je bil vsekakor trenutek, ko sva uradno dosegla in presegla rekord. Občutek veselja, ponosa in olajšanja je bil res nepopisen. Po vseh neprespanih nočeh, psihičnih in fizičnih naporih ter trenutkih dvoma je bil ta dosežek potrditev, da je bilo vse vredno.

Poseben pomen mu je dalo tudi dejstvo, da to ni bil le osebni uspeh, ampak da sva s tem rekordom hkrati širila pomembno zgodbo o pljučni hipertenziji. Občutek, da sva združila športni podvig z družbeno koristnim sporočilom, je naredil dosežek še bolj poseben.

V teh trenutkih res začutiš, kako se ves trud, predanost in vztrajnost zlijejo v en skupen vrhunec, ki ga bova zagotovo nosila v spominu še dolgo.

Sta med podvigom čutila tudi podporo Mengšanov in Mengšank? So vama morda poslali kakšno sporočilo ali spodbudo, ki vama bo ostala v spominu?

Da, podporo Mengšanov in Mengšank sva res čutila na vsakem koraku. Med podvigom sva prejela veliko sporočil, v katerih so naju domačini bodrili, spodbujali in nama pošiljali lepe misli.

Ta sporočila so nama v najtežjih trenutkih pomenila ogromno — predstavljala so dodatno moč in potrditev, da nisva sama. Čutiš, da za tabo stoji skupnost, ki verjame vate in v

Kako bi vsak od vaju na kratko opisal drugega kot »sopotnika v podvigu«?

Jona o očetu:

Moj oče je najpogumnejša oseba, kar jih poznam. Vedno ga zanima nešteto stvari, a ko se česa loti, se temu resnično posveti s stoddostno predanostjo. Vedno je pripravljen sprejeti nove izzive in jih izpeljati po svojih najboljših močeh. Med jadrnanjem sem ga večkrat občudovala, kako zbrano je krmaril, koliko energije je ohranjal tudi v najtežjih trenutkih in kako mirno je reševal vse izzive. Izjemno sem vesela, da sva ta podvig doživela skupaj kot oče in hči. To bo za vedno ostalo nekaj posebnega in nepozabnega za oba.

Luka o Joni:

Jona je za svoja leta neverjetno zrela in na način, kako se je lotila tega projekta, je bil preprosto izjemen. Čeprav sva pričakovala, da bova na poti kdaj pa kdaj tudi v konfliktu, do tega niti približno ni prišlo. Pokazala je neverjetno mirnost, odločnost in pozitivno energijo, ki je v najtežjih trenutkih držala naju oba pokonci.

Najina osnovna ideja, da bo ta podvig hkrati tudi nekakšen »father-daughter team building«, se je izkazala za popoln zadetek. Iz projekta je nastalo ogromno lepih spominov in zabavnih zgodb, ki jih bova nosila s sabo še dolgo. Predvsem pa sem ponosen, da sem lahko ta izziv doživel prav z njo.

tvojo zgodbo, in prav ta občutek skupnosti je bil eden od ključnih dejavnikov, da sva vztrajala do konca.

Nekatera sporočila so bila tako iskrena in osebna, da jih bova zagotovo ohranila v spominu za vedno. Omenila bi tudi farmacevtke iz mengeške lekarne, ki so nama priskrbele optimalno zaščito za sonce — to nama je na morju res zelo prišlo prav. Ta podpora naju je še bolj povezala z domačim krajem in potrdila, da so Mengšani res srčni ljudje.

Podvig JONUKA400 se nadaljuje v novi obliki. Kakšni so načrti za prihodnost – bosta tudi sama še naprej del zgodbe ozaveščanja in sodelovanja?

Projekt JONUKA400 se vsekakor nadaljuje in raste tudi v prihodnje. Jeseni se bomo povezali z jadralcem Urošem Kraševcem, ki bo na izjemno zahtevni solo regati Mini Transat

»Strah bo vedno tam. A z upanjem, trdno voljo, optimizmom in pogumnim soočanjem z izzivi – tako ob boleznih kot sredi morja, na majhni jadrnici brez pravega zavetja – lahko stopimo čez ta nevidni prag. In naredimo pogumen korak. V naslednjo miljo. V nov dan,« sta ob svojem podvigu razmišljala Jona in Luka.

glas o pljučni hipertenziji ponesel še dlje — do druge strani Atlantika.

Zbiranje sredstev, priprava vsebin in ozaveščanje javnosti ostajajo v ospredju našega delovanja. Midva z očetom bova še naprej aktivno sodelovala pri projektu, saj želiva ohraniti energijo, ki se je ustvarila z rekordno plovbo, in jo uporabiti za dolgoročne cilje.

Naš glavni cilj ostaja isti: pomagati, da bolezen postane bolj prepoznavna, da se bolnikom omogoči hitrejša diagnoza in da jim skupaj damo več upanja. Zato bo JONUKA400 tudi v prihodnje zgodba o povezovanju, solidarnosti in vztrajnosti.

Če bi morala svoj podvig opisati v enem stavku – kaj bi rekla?
Je dokaz, da sanje nikoli niso prevelike, če jih deliš z ljudmi,

Projekt JONUKA400 – Misija brez sape se ne končuje. Jeseni 2025 bo zgodbo nadaljeval Uroš Kraševac, ki se bo podal na legendarno solo regato Mini Transat. Gre za prvinski jadrni izziv, ki poteka vsaki dve leti že od leta 1977. Na njem mora vsak jadralac popolnoma sam prepluti Atlantski ocean z jadrnico, dolgo zgolj 6,5 metra – brez naprednih navigacijskih sistemov in brez vsakršnega stika z zunanjim svetom.

Projekt JONUKA400 in druge aktivnosti ozaveščanja o pljučni hipertenziji lahko podprete z donacijo. Več informacij na www.jonuka400.si.

ki jih imaš rad, in vztrajaš na poti do svojih ciljev.

Besedilo: **Katja Kek za Občinsko upravo, povzeto po spletni strani projekta JONUKA400 (<https://jonuka400.si>)** • Foto: **Alenka Kastelic, arhiv projekta JONUKA400**

Jadralska sta več kot štiri polne dni in noči, spala komaj kaj, se soočila z različnimi izzivi – od dolgotrajne bonace, ki je upočasnjevala njen napredek, do močne burje in nočnih vetrov, ki so od njiju terjali zadnje atome moči. Pa vendar – uspela sta! Iskrene čestitke, Jona in Luka – za pogum, vztrajnost in notranjo moč.

Trajnostna priložnost

Sodelovanje v projektu *Zelena vizionarska umetnost* za občino Mengeš predstavlja dragoceno priložnost, da se poveže z inovativnimi mednarodnimi praksami trajnostnega razvoja in jih v prilagojeni obliki prenese v svoje lokalno okolje. Sodelovanje v tovrstnih projektih spodbuja k razmisleku, kako lahko tudi v svoji občini z ustvarjalnostjo in sodelovanjem ustvarjamo trajnostne ideje.

Besedilo: **Katja Kek za Občinsko upravo** • Foto: **Občina Mengeš**

Povezovanje z različnimi evropskimi mesti in partnerji občini Mengeš prinaša nove priložnosti za izmenjavo idej, znanj in navdihujočih praks, ki jih lahko prenesemo tudi v svoj lokalni prostor.

Green
visionary Artistry

Z umetnostjo do trajnosti

Občina Mengeš aktivno sodeluje v evropskem projektu CERV – Zelena vizionarska umetnost, ki s pomočjo umetnosti odpira vprašanja o okolju, podnebnih spremembah in trajnostnem razvoju. Nedavni obisk partnerskega mesta Kaunas v Litvi je pokazal, kako lahko kreativni pristopi povezujejo ljudi in krepijo zavedanje o pomenu trajnostnega ravnanja.

Predstavnica Občine Mengeš in predstavnik Kulturnega društva Godba Mengeš sta se junija udeležila srečanja v mestu Kaunas (Litva) v okviru evropskega projekta CERV – *Zelena vizionarska umetnost: tapiserija okoljskega izražanja*. Projekt, ki povezuje evropska mesta, poudarja vlogo umetnosti kot sredstva za ozaveščanje o okoljskih izzivih in spodbujanje trajnostnega razvoja.

Ustvarjalne delavnice za trajnostno prihodnost

Predstavnika mengeške občine sta v Litvi v okviru izvedenih aktivnosti spoznavala, kako lahko umetniške prakse – od javnih skulptur do skupnostnih delavnic – postanejo orodje za spodbujanje okoljske odgovornosti.

Udeleženci iz različnih evropskih držav so se vključili v niz delavnic, ki so potekale na temo, kako se lahko z umetnostjo – zlasti s pomočjo skulptur – vpliva na razumevanje in spreminjanje vsakodnevnih vedenjskih vzorcev. V manjših skupinah so obravnavali ključne trajnostne teme, kot so ravnanje z odpadki, hrana, oblačila, zelena urbana infrastruktura in pomen vode. Snovali so zamisli za umetniške instalacije, ki bi lahko nagovorile lokalne skupnosti in jih spodbudile k bolj odgovornemu ravnanju z okoljem.

V teku priprave za izvajanje dolgotrajne oskrbe na domu

Občinski svet Občine Mengeš je na svoji seji 19. junija 2025 sprejel Odlok o splošnih pogojih organiziranja in izvajanja javne službe dolgotrajne oskrbe na domu na območju občine Mengeš ter o pogojih, merilih in postopkih za podeljevanje in prenehanje koncesije za opravljanje te javne službe.

V teku je javni razpis za izbor izvajalca dolgotrajne oskrbe na domu. Storitev naj bi se začela izvajati v mesecu septembru, ko bodo pristojni centri za socialno delo (CSD) upravičencem začeli izdajati odločbe o pravici do dolgotrajne oskrbe. Vloge se na CSD-jih sicer že sprejemajo, odločbe bodo začeli izdajati jeseni.

Besedilo: **Katja Kek za Občinsko upravo**

Župan Bogo Ropotar je nagovoril prisotne ter poudaril pomen sodelovanja med občinami, lokalno skupnostjo, znanostjo in javnimi službami na področju komunalnih storitev.

Skupaj za čistejše vode brez mikroplastike

Občina Mengeš se je pridružila prizadevanjem za čistejše okolje in učinkovitejše čiščenje odpadnih voda brez mikroplastike. Mengeški župan Bogo Ropotar se je kot predstavnik občin udeležil junijskega Dneva odprtih vrat na Centralni čistilni napravi Domžale–Kamnik, ki je potekal v okviru evropskega projekta INSPIRE.

Projekt z naslovom »Reševanje onesnaženosti z mikroplastiko – tehnološke rešitve, primerne za komunalne čistilne naprave« obravnava izzive mikroplastike v komunalnih odpadnih vodah ter spodbuja iskanje inovativnih in uporabnih rešitev za zmanjšanje njenega vpliva na okolje.

Mednarodno povezovanje in strokovni dialog

Na strokovnem dogodku, ki je junija potekal na Centralni čistilni napravi Domžale–Kamnik, so sodelovali predstavniki občin, raziskovalcev, komunalnih podjetij, industrije in strokovnjaki iz različnih evropskih držav. Dogodek je poudaril pomen povezovanja občin z znanostjo, stroko in javnimi službami na področju komunalnega upravljanja ter vlogo lokalnih skupnosti pri oblikovanju in podpori trajnostnih rešitev.

V okviru programa sta bili izvedeni strokovni okrogli mizi, na katerih so udeleženci razpravljali o trenutnem stanju in prihodnjih izzivih upravljanja mikroplastike v urbanih sistemih. Predstavljene so bile sodobne tehnologije, digitalna orodja za zaznavanje mikroplastike in pristopi, ki lahko prispevajo k čistejšemu okolju in boljšemu delovanju čistilnih naprav. V okviru dogodka so se udeleženci dotaknili tudi zakonodajnih

okvirov in potrebe po pravočasnem odzivanju na nove okoljske izzive.

CČN Domžale–Kamnik je sicer četrta največja čistilna naprava v Sloveniji in vključuje šest občin, med njimi tudi Mengeš. Njeno delovanje ima ključno vlogo pri varovanju reke Kamniške Bistrice in ohranjanju naravnega okolja.

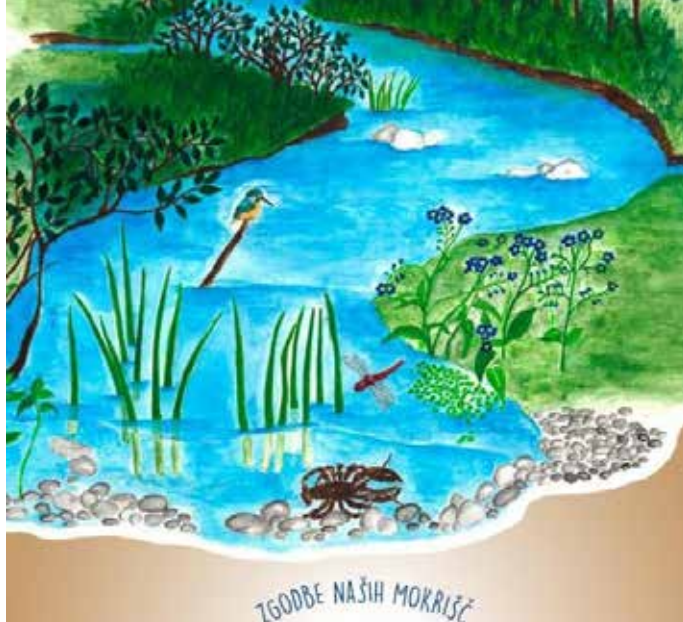
Besedilo: **Katja Kek za Občinsko upravo** • Foto: **Arhiv JP CČN Domžale–Kamnik**

Občina Mengeš, ki je vključena v sistem čiščenja odpadnih voda Centralne čistilne naprave Domžale–Kamnik, aktivno sodeluje pri uresničevanju skupnega cilja – zagotavljanja čistejših voda in bolj zdravega okolja za prihodnje generacije.

Predstavitev projekta INSPIRE si lahko ogledate na YouTube kanalu.

Hvala vsem, ki ste podprli projekt z glasovanjem, in vsem partnerjem za uspešno sodelovanje. Projekt »Zgodbe naših mokrišč« ostaja pomembna podlaga za nadaljnje delo na področju ohranjanja naravnih virov.

Projekt »Zgodbe naših mokrišč« med najboljšimi EU projekti v Sloveniji

Projekt »Zgodbe naših mokrišč«, katerega vodilni partner je Občina Mengeš, se je na natečaju za Naj EU projekt 2025 med močno konkurenco uvrstil na 5. mesto.

V konkurenci več kot 50 projektov iz vse Slovenije je projekt zasedel odlično 5. mesto, kar predstavlja pomembno priznanje za vsa prizadevanja partnerjev na področju varstva narave in ozaveščanja javnosti. Uvrstitev med najboljše evropsko sofinancirane projekte v Sloveniji je velik uspeh za Občino Mengeš, ki v projektu nastopa kot vodilni partner. Natečaj EU projekt, moj projekt 2025 je del vseslovenske kampanje, ki promovira učinke evropskih kohezijskih politik in sofinanciranih projektov, ki izboljšujejo kakovost življenja v Sloveniji. V okviru glasovanja je javnost podprla projekte s področij okolja, kulture, turizma, urbanega razvoja in sociale. Skupno je svoj glas oddalo 1.952 ljudi.

Obnova mokrišč in ozaveščanje o njihovi vlogi

Projekt »Zgodbe naših mokrišč« je usmerjen v obnovo in ohranjanje štirih pomembnih mokrišč ter širjenje zavedanja o njihovem pomenu za blaženje podnebnih sprememb, zadrževanje vode, čiščenje okolja ter varstvo biotske raznovrstnosti.

AIA - MCM KAJ SE DOGAJA

Od 15. julija 2025 dalje

Prijave (so obvezne) na dogodke in dejavnosti ter več info na:
T: 070-732-070, fb page: <https://www.facebook.com/aiamladinc>,
e-mailu: drustvo.aia@gmail.com, spletni strani: <https://aia-mcmenges.si/>

DOGODKI, PREDSTAVE, ANIMACIJE IN USTVARJALNE DELAVNICE idr.

* **DOBRODELNA AKCIJA ZA ŽIVALI** – do konca počitnic zbiramo hrano in opremo za živali (med delovnikom – več na fb), ki jo bomo predali Društvu Reks in Mila, ki skrbijo za živali brez doma (Zoja P.)

* **ROJSTNO DNEVNE ZABAVE ZA OTROKE IN NJIHOVE PRIJATELJE**, v soboto in v nedeljo, od 10.00 do 13.00 ali od 13.30 do 16.30, po dogovoru, izkušeni animatorji poskrbijo za prijetno in igrivo vzdušje

* ustvarjalne delavnice

* **ponovno septembra ČOPIČARA**, ob četrtek, od 14.30 do 16.00 (Karmen K.)

PLES, VADBA IN ZVOČNE MEDITACIJE

* **POLETNE ZVOČNE MEDITACIJE S TIBETANSKIMI POSODAMI**, ob ponedeljkih, ob 20.00 (Sara L.)

* **ponovno septembra HIP HOP**: mini ob ponedeljkih in sredo, od 17.00 do 18.00; **malčki** ob sredo, od 16.15 do 17.00; **mlajši pionirji** v ponedeljek, od 18.00 do 19.00, v četrtek, od 17.00 do 18.00; **starejši pionirji** v torek, od 17.00 do 18.00 in v sredo, od 18.00 do 19.00; **mladinci** v torek in četrtek, od 18.00 do 19.00; **hip hop člani** v torek in četrtek od 19.00 do 20.00; **hip hop mamice** v ponedeljek, od 19.00 do 20.00; **tekmovalci** v petek od 17.00 do 19.00 (Sanja T.)

* **ponovno septembra JOGA s Sandro**, ob sredo, od 19.00 do 20.00 (Sandra Š.)

* **ponovno septembra PILATES**, ob sredo, od 19.00 do 20.00 (Sanja T.)

POČITNIŠKE DELAVNICE, SVETOVANJE TER AKTIVNO POČITNIŠKO VARSTVO

* **SLOVENŠČINA TAKO IN DRUGAČE**, brezplačne ure za mlade, ki imajo z njo težave ali se pripravljajo na izpite (pogoj je, da si član - ica), vse srede v juliju, od 19.00 do 20.00 (Iris I. V.)

* **PSIHOLOŠKA SVETOVALNICA** (podpora pri življenjskih izzivih na osebnem, partnerskem, družinskem ali drugem področju) v prostoru svetovalnice, po metodi TA in čuječnosti (Lucija L. Skok) in **SVETOVANJE ob razhodi in izgubah** (Katja V. Gorenc), termin po dogovoru, obvezna prijava

* **POČITNIŠKO VARSTVO**, v naslednjih terminih: 14.7.-18.7.; 21.7.-25.7.; 28.7.-1.8.; 4.8.-8.8.; 11.8.-14.8.; 18.8.-22.8.; 25.8.-29.8., od 7.30 do 15.30, v Mladincu (Sanja T.)

Ob 30. juliju, mednarodnem dnevu prijateljstva

O prijateljstvu, prijateljih in prijateljevanju

Ja, prav ste prebrali: tudi prijateljstvo ima svoj dan. Vrsta razlogov je Generalno skupščino združenih narodov spodbudila, da je leta 2011 sprejela resolucijo o razglasitvi mednarodnega dneva prijateljstva. Namen? **Spodbujanje prijateljstva med posamezniki, skupnostmi in državami.**

Ni treba imeti dolgega zgodovinskega spomina, da pomisliš, kako bi tak dan človeštvo potrebovalo že veliko veliko prej. Sebična in neprijazna razmišljanja so v preteklosti povzročila nepregledno množico sovražnih dejanj med posamezniki in državami. Vojne so povzročile razdejanja v naravi, v ljudeh in med njimi. Tudi danes ni dosti drugače. Že slišim pesimiste in razne črnoglede: Kako pa naj en dan v letu, čeprav se mu reče dan prijateljstva, spremeni svet, da bo prevladala drugačna, bolj prijazna in človeško obarvana

miselnost? To vendar ni mogoče! Odgovor optimistov in dobromislečih bi lahko bil: Tudi z majhnimi koraki se daleč pride. Če ničesar ne narediš, ne moreš pričakovati izboljšav. To pomeni, izboljšanja odnosov med ljudmi in državami in s tem lepšega in srečnejšega življenja vseh ljudi. **Vseh**, kajti vsi imamo naravno pravico do tega!

Pomen drobnih korakov in dobromislečih dejavnosti na raznih področjih je gotovo vplival na to, da so mednarodne organizacije razglasile še več tematsko obarvanih dnevo, ki naj bi pozitivno delovali na odnose med ljudmi. Naj jih naštejemo le nekaj: dan strpnosti, dan prijaznosti, dan objemov, dan sreče, dan pozdrava. V uredništvu Mengšana bomo še naprej sledili svojemu prepričanju, da je koristno, če smo del mednarodnih prizadevanj za dobro vseh ljudi. Nekatere dneve bomo zato predstavili v svojem glasilu ter tako opozorili na njihovo poslanstvo. Saj vemo: Za izboljševanje zadev na bolje je potrebno veliko časa in potrpežljivosti, na slabše pa gre samo od sebe in zelo hitro.

Pri besedah prijatelj, prijateljstvo običajno pomislimo na odnose v vsakdanjem življenju. Tako ju opredeljuje tudi Slovar slovenskega knjižnega jezika (SSKJ). **Prijateljstvo:** prijateljsko razmerje, skleniti s kom prijateljstvo; iskreno, trajno, veliko prijateljstvo; prijateljstvo med narodi; živeti v miru in prijateljstvu. **Prijatelj:** kdor je s kom v iskrenem, zaupnem odnosu, temelječem na sorodnosti mišljenja, čustvovanja (sledi podrobnejša razlaga). Naš pisatelj Finžgar je dejal: »Kako težko pričakujemo zvestega prijatelja, ki mu lahko zaupamo, ker vsakemu ne moremo in nočemo. Po takem zaupanju, po taki spovedi, je klic in žeja naše narave.« Tudi Pam Brown je podobnega mnenja: »V samoti, boleznih, zadregi – že samo to, da imaš prijatelja, ti pomaga, da vzdržiš, četudi ti prijatelj ne more pomagati. Dovolj je že, da obstaja.« Indijski voditelj Mahatma Gandhi pa je na vrednost prijateljstva gledal širše, državniško: »Z vsakim iskrenim prijateljstvom utrdimo temelje, na katerih temelji mir celotnega sveta.«

Prijateljstvo ima torej ključno vlogo pri oblikovanju naših življenj in soustvarjanju boljšega sveta. Gre za vez, ki presega meje, jezikovne in kulturne razlike ter ustvarja mostove med ljudmi različnih oboležij: barve kože, socialnega stanu, verovanj ... Prijateljstvo nam omogoča, da se učimo drug od drugega, si nudimo podporo v težkih časih ter si delimo veselje in uspehe. »Prijateljstva množijo veselje in ločujejo žalost,« je zapisal T. Fuller.

Na spletni strani Univerze Maribor (UM) sem o pozitivnih učinkih prijateljstva prebral:

- prijatelji lahko pozitivno vplivajo na naše duševno, čustveno in telesno počutje,
- so vir podpore, kadar se znajdemo v stiski,
- so vir spodbud, kadar se znajdemo pred novimi izzivi,
- ustvarjajo okolje in priložnosti, v katerih lahko osebno zrastemo,
- znižujejo stresne učinke ter vplivajo na izboljšanje samopodobe.

»Ena najbolj čudovitih lastnosti pravega prijateljstva je ta, da razumeš in si razumljen,« je izrek starorim. filozofa Seneka, njegov sodobnik Epikur pa je rekel: »Od vsega, kar ti modrost nakloni za popolnoma srečno življenje, je največ vredno, da imaš prijatelja.« In J. M. Robertson jima priki-ma: »Najboljša ladja za plovbo po morju življenja je prija-teljstvo.«

Številni zmotno mislijo, da je pristno prijateljstvo najbolj pomembno zaradi popestritve preživljanja prostega časa. Raziskave, opravljene na nekaterih ameriških univerzah, so pokazale na pomembnejša dejstva. Pravo prijateljstvo naj bi prispevalo tudi k izboljšanju zdravstvenega stanja ter viša-nju ravni občutka sreče. Zelo zanimiva študija (Schnabl idr. 2008) je pokazala še, da vpliva tudi na optimizem in samo-zavest. Med intervjuvanci so spraševali ljudi, ki so bili sami, in tiste, ki so bili v družbi prijatelja, kako zahteven se jim zdi hrib pred njimi. Tistim, ki so bili s prijateljem, se je zdel manj strm in zahteven kot za one, ki so bili sami.

Vsa prijateljstva pa žal niso dobra, iskrena. Si jih znamo izbi-rati? Nas lahko preslepi kdo, ki si obeta kako korist? »Prave-ga prijatelja spoznaš po tem, ali ima rajši tebe ali tisto, kar je tvoje, pa kar koli že je to,« pravi poljska modrost.

Učenka 4. r. M. J. nam sporoča: »Pravi prijatelj ve, katera beseda boli in katera te nasmeji.«

»Padeš lahko sam, da pa se pobereš, potrebuješ prijatelja.« (judovska modrost)

»Rad imam ljudi okrog sebe. Rad imam veselje in tako posta-jam tudi sam vesel. Gojim prijateljstva in se tako bogatim. Moj dan napolnjuje globok občutek sreče.« (Phil Bosman)

Moj prijatelj in sošolec z novomeškega učiteljišča, humo-rist z bridkim želom Toni Gašperič je pesem Prijatelji najbrž ustvaril zaradi lastnih slabih izkušenj. Gotovo ste jo že sliša-li po radiu. Meni, moram reči, se zdi zelo življenjska.

Takole gre: »Prijatelj ne šteje, ko čašo v rok' imaš,

tedaj prijatelj tapravih ne spoznaš.

Prijatelj ne šteje, ko zdrav in srečen si,

tedaj prijatelji želijo biti vsi.

Prijatelje prešteje, ko sam zavržen si,

tedaj s teboj so res samo prijatelji.

Prijatelje prešteje, ko solzne imaš oči,

saj s tabo jokajo samo prijatelji.«

Tako nam torej svetuje Toni Gašperič. Tudi med nami je lah-ko marsikdo, ki je doživel razočaranje. Vendar pa lahko hkra-ti z razočaranjem pride do olajšanja, ker se je razkrilo lažno prijateljstvo. Prej ko se to zgodi, bolje je. »Slab prijatelj je

kot senca; ob sončnem dnevu se ga ne moreš znebiti, ob oblačnem ga ne moreš najti,« pravi češka modrost.

Tema o prijateljstvu je obširna, ker je vseobsegajoča. O pomenu za kakovost medosebnih odnosov smo nekaj povedali, a še veliko bi lahko. Veliko bi se dalo povedati o posebnih vrstah prijateljstev, o katerih se vsake nekaj časa pokaže, da je njihovo vezno tkivo krhko in lahko hitro razpade, pa je še kako pomembno, da bi bilo čvrsto, stvano na iskrenosti in medsebojnem spoštovanju. V mislih imam »prijateljstva« v športu, kulturi, posameznih poklicnih skupinah. Nihče ne ve, koliko razočaranja, žalosti, skritih solza, čustvenih prizadetosti, izgubljene energije in vere vase skriva v sebi lažno prijateljstvo v vsej svoji razsežnosti. V mislih imam tudi to, kako zelo je opazno, da so uspešne skupnosti – delovne, politične, poslovne in tudi družinske, kjer veljajo iskreni prijateljski odnosi. V mislih imam tudi, kako pomembna so načela iskrenega in poštenega sodelovanja med državami. Prijateljsko sodelovanje med njimi – kaj je že to? Lahko smo le vsak dan znova razočarani, ko nas močni in bogati soočajo z dejstvom, kdo odloča o miru in vojni, o življenju in smrti.

Mislím, da vendarle obstaja upanje za spremembe na bolje v človeški skupnosti. Čedalje več državljanov v posameznih državah spoznava, da sedanja pot ni prava in zahtevajo spremembe, ki bodo ljudem zagotavljale človekove pravice, dostojanstvo, možnost soodločanja. Upanje predstavljajo tudi mladi, ki počasi doumevajo, da bivanje na Zemlji postaja ogroženo, da sobivanje pomeni skupno odgovornost. Torej ne egoizem, marveč solidarnost. Na takem razumevanju razvoja sveta bo možno »Vidku stkati novo srajčico«, kot lahko preberemo v pripovedki svoje mladosti. Srajčico prijateljstva. Srčno rad bi doživel te čase.

Obeleževanje (ne praznovanje) **mednarodnega dneva prijateljstva** pred vsakega posameznika in vsako skupnost postavlja nalogo. V vsakdanjem življenju moramo uveljavljati duha solidarnosti in iskrenega prijateljstva. Navidezna prijateljstva moramo prepoznati z vsebino, ki žlahtni odnose, ali pa jim odreči domovinsko pravico. Ne koristijo nam, nasprotno, škodijo. Tudi v naši občinski skupnosti mora postati odkrita, poštena beseda edini kriterij javnega dialoga, pospravljanje črepinj preteklosti pa možnost, da se rešimo zamer, ki bremenijo odnose.

Še nekaj mnenj naših občanov o današnji tematiki:

Meta: Prijatelji mi veliko pomenijo.

Marija: Prijateljstva se ne da dobiti niti kupiti ali prodati. Zgodi se spontano in ta občutek je neprecenljiv. Prijatelj je vedno s tabo; ko ti je težko, te pogleda v oči in ti pove, kar je treba. Tudi tisto, česar morda nočeš slišati.

Imamo več vrst prijateljstva. V prvi vrsti so dobri prijatelji, v drugi pa pravi in najboljši, s katerimi nas povezuje ljubezen in obojestransko naklonjenost. Bojte se lažnih prijateljev; včasih traja kar nekaj časa, da jih prepoznamo.

Lija: Prijateljstvo je nad časom in prostorom. Je stik dveh duš, ki sta povezani in si pomagata na poti spoznavanja sebe in resnice. Ni nujno, da se pogosto slišimo ali vidimo, prijatelje čutimo v bližini, četudi so fizično daleč.

Brez stika, ljubezni je življenje brez smisla. Prijateljstvo nam pomaga pri osebni, lahko pa tudi pri duhovni rasti, ko gre za skupen cilj, ki je odkrivanje ljubezni v nas samih.

Herman Berčič: Pravo prijateljstvo je, kot bi vtikal zlate niti v tkanino svojega življenja. Ni razkošje v denarju, marveč je razkošje v srcu. Kot mora sad dolgo zoreti, tako tudi pravo prijateljstvo ne nastane čez noč. Dolgo zori, ko pa dozori, ga je moč s slastjo uživati celo življenje.

Biba: V vsakem življenjskem obdobju sem razvila kar nekaj prijateljskih odnosov. Vsako me je obogatilo, zato traja še danes. V poznejših letih je prijateljstvo še bolj dragoceno. Nekateri porečejo, da je dobrih prijateljev malo, sama pa sem mnenja, da se moramo za to obojestransko potruditi. Iz svojih izkušenj lahko zatrdim, da je dober prijatelj ta, ki ga lahko pokličeš sredi noči, ko potrebuješ pomoč ali le besedo tolažbe.

Vesna: Imeti prijatelja je skoraj tako pomembno kot imeti družino. Ni vsak, s katerim se družimo, tudi prijatelj. Pravi prijatelji so namreč redki. Imajo nas radi, nas razumejo, so nam naklonjeni, nam pomagajo, nas razveseljujejo, so do nas iskreni, nam zaupajo. V njihovi družbi se počutimo vredne, osamljenost se umakne radosti in navdušenju, žalost in razočaranje počasi zbledita. Svet postane prijaznejši.

Miroslava: Prijateljstvo – kaj je to? Vedno sem mislila, da je z njim povezana medsebojna pomoč. Žal sem ugotovila, da to ni to. Ko se je zgodila poplavna katastrofa, je naš sosed raje obrnil glavo v stran, namesto da bi nas vsaj vprašal, ali potrebujemo pomoč. Žalosti me tudi, ker nekateri mislijo, da je bistvo prijateljstva le zabava s hrano in pijačo.

Besedilo: **Branko Lipar** • Foto: **freepik.com**

Na Dnevih medgeneracijskega sožitja

Backove vezilje

Meseca junija se je pri Backovih veziljah, ki neumorno ustvarjajo svoje čudovite vezenine in druge umetnine ročnih spretnosti dogajalo res veliko zanimivih stvari. Znova so dokazale, da so neustavljive. Da je njihova mentorica in vodja skupine Vida Burnik motor in navdih za vse vezilje, pa se tudi ve. Polna je idej in zamisli, kaj, kje in kako predstaviti delo pridnih rok.

Vsako leto pripravijo razstavo izdelkov, ki so jih ustvarile v tistem letu. Letos so se predstavile 23. 5. 2025 v župnijskem domu s pestrim in zanimivim kulturnim programom in pogostitvijo, s katero so dokazale, da niso samo vezilje, ampak tudi odlične gospodinje. Z razstavo so obeležile tudi praznik občine Mengeš. V treh dneh se je zvrstilo veliko število obiskovalcev. Takoj nato smo se odpravile na izlet, ki je tudi vsakoleten. Vedno odkrijemo kakšen nov, zanimiv del naše lepe Slovenije. Letos nas je pot vodila najprej v Nazarje. Po cerkvi Marijinega oznanjenja in frančiškanskem samostanu z izjemno knjižnico nas je vodil brat Tomaž. Največ pozornosti sta pritegnila dva izvoda Dalmatinove biblije iz leta 1584 in rokopisi na pergamentu. Skozi Braslovče smo se odpeljali do vznožja gradu Žovnek in se po makadamski poti povzpeli do grajskih vrat, kjer nas je pričakala grajska gospa, ki tokrat ni bila v srednjeveški opravi, ker je bila na čiščenju. Ob izjemni predstavitvi zgodovine gradu je čas minil, kot bi trenil. Še posebno se nas je dotaknilo spoznanje, da so domačini samoiniciativno začeli obnovo. Z veliko truda in fizičnega dela jim je uspelo iztrgati grad dokončnemu propadu. Predno smo se odpeljali v jamo Pekel, so nas punce postregle z malico. Domače hrustljave žemlje, zraven pa vse, kar naredi dober sendvič, so šle v slast. Tudi sladica in češnje niso manjkale. Kraška jama, stara več kot tri milijone let, nas je navdušila s svojo čarobnostjo in raznoliko oblikovanimi kapniki. S kančkom domišljije smo nad vhodom opazovali podobo hudiča, ki je dal jami in potoku Peklenščica tudi ime. Izlet smo zaključile v Zgornjem Tuhinju v gostilni pri Mežnarju. Vse čestitke Vidi za odlično organiziran izlet in vsem, ki so poskrbele za super vzdušje.

Omeniti moramo še obisk Backovih vezilj v vrtcu Andersen v Ljubljani, kjer so otrokom predstavile bogato tradicijo, jih navdušile za šivanje in tako prenašale ljubezen do vezenja na naslednjo generacijo. Na razstavi na Dnevih medgeneracijskega sožitja, na Gospodarskem razstavišču, v organizaciji ZDUS so blestele s svojo stojnico in vsej Sloveniji pokazale svoje

izdelke. Izvedle so tudi delavnico. In čisto na koncu so stojnico postavile še na Aleji prijateljstva ob občinskem prazniku. Še enkrat znova so dokazale, da pozitivna energija, prijateljsko druženje in ljubezen do našega izročila premikajo meje in nas povezujejo tudi širše. Na vseh dogodkih so odlično predstavljale svoje delo, Društvo upokojencev Mengeš in občino Mengeš.

Besedilo: **Marija Štebe** • Foto: **Metod Letnar, Milan Levec**

Letna razstava

Izlet Backovih vezilj

Mengeš praznuje

V okviru občinskega praznika smo bili na zadnjo sončno soboto v maju 2025 veselo razpoloženi člani Likovnega društva Mengeš.

Na ploščadi pred kulturnim domom smo se na stojnici predstavili z lepimi mislimi v kaligrafski pisavi, ročnimi unikatnimi izdelki in domačimi slaščicami.

Na ogled pa smo na zelenici postavili dve skupni razstavi: z manjšimi formati v detajlih Mengša z naslovom »Čez Mengeš« in razstavo z motivi znamenitosti Mengša z naslovom Mesto Mengeš. Obiskali so nas organizatorji, ki so dobro poskrbeli za predstavitev posameznih društev.

Veseli smo, ker smo lahko razveselili mimoidoče in veliko obiskovalcev.

Sedem menseskih društev je poskrbelo za živahnost in sončen utrip našega mesta v sloganu Mengeš praznuje na praznični dan Mengša.

Besedilo in foto: **Helena Testen**

V Mengšu se danes kar dogaja

Naš tradicionalni vsakoletni dogodek, poimenovan Sprehod ob Pšati ali galerija na prostem, ki ga organiziramo člani Likovnega društva s povabljenimi slikarji, je odlično uspel.

Na slikarskih stojalih je vsak slikar predstavil svoja likovna dela. Obiskal nas je menseski glasbeni izvajalec, ki je s kitaro in slovenskimi pesmimi popestril naš slikarski dogodek.

Tudi menseski župan g. Bogo Ropotar je prišel na ogled in člani Kulturnega umetniškega društva Utik Vodice, predstavnika AIA Mladinskega centra in še veliko drugih obiskovalcev. Mengeški likovniki smo poleg svojih likovnih del razstavili tudi skupno razstavo malih formatov v akrilu na platnu z naslovom Čez Mengeš. Lepa junijska sončna sobota pod dišečimi lipami z rahlim vetričem je na Staretovem drevoredu ob potoku Pšata s čopičem v roki in klepetom vseh obiskovalcev, mimoidočih zaokrožila celoten dogodek.

Besedilo in foto: **Helena Testen**

AIA – Mladinski center Mengeš

V duhu risanke Levji kralj

Letos je zaključni nastop potekal v nedeljo, 15. junija, v Kulturnem domu Mengeš. Na zaključku smo se spomnili, kaj vse smo doživeli v letošnji plesni sezoni. Poleg tega, da smo se res zabavali, ustvarjali in se imeli lepo na treningih, smo izpeljali številne nastope, božično slikanje, organizirali 12. tekmovanje PLEŠ', se udeležili treh mednarodnih tekmovanj in izpeljali video plesni projekt "Love".

Tokrat smo si izbrali plesno predstavo v duhu risanke Levji kralj. Potopili smo se v svet levčka Simbe in v njegovo iskanje poguma, da bi se soočil z bolečo preteklostjo. Zgodba je poudarila tudi pomen kroga življenja, v katerem je vsako živo bitje pomembno in ima svoje posebno mesto, vsa živa bitja skupaj pa gradijo ravnotežje in tvorijo celoto.

Na plesnem zaključku so se predstavile vse skupine Moveo iz AIA – Mladinskega centra Mengeš, od treh pa do osemnajst let, skupaj okrog 70 plesalcev, ki so doživeto odplesali svoje točke in ponovno navdušili občinstvo. Pričarali so pravi plesni spektakel in ponovno poskrbeli za čudovit zaključek sezone ter nas tako popeljali v brezskrbne poletne dni. Pri izvedbi plesnega zaključka je sodelovalo 12 prostovoljcev Društva AIA – Mladinskega centra Mengeš, s predsednico društva AIA – Mladinskega centra Mengeš Blanko Tomšič na čelu, ki se jim iz srca zahvaljujemo, namreč tako velik projekt brez njih ne bi bil mogoč. Še posebej bi se zahvalili Gini Zakrajšek za ves trud in doprinos ter srčno soustvarjanje plesne predstave, Urošu Rangusu za prečudovito besedilo in glasbeno ozadje ter Maji Tomšič, ki je doživeto pripovedovala zgodbo.

Za konec smo si vsi skupaj ogledali še letošnji kreativni video, plesni projekt koreografinje Sanje Tomšič, Gine Zakrajšek in snemalca Anžeta Lustka »Love« (Ljubezen), ki je tudi tokrat navdušil

publiko. V tem letu smo si izbrali temo ljubezen, ki nas ves čas obdaja v različnih oblikah in nanjo pogosto pozabljamo ali jo imamo za samoumevno. Vsak gib, vsak pogled in vsak nasmehek je stkan iz truda in ljubezni do plesa. Naj bo to opomnik za vse nas, da se imamo radi in kaj lahko storimo, če zberemo skupne moči in stopimo skupaj.

Tako smo si po nastopu vsi skupaj zaslužili tudi pravi »after party« v AIA – Mladinskem centru Mengeš, kjer smo malo poklepetali ob domačih pecivih, obujali spomine na preteklo leto in se že veselili bodočih dogodivščin in nove plesne sezone. Plesno predstavo si je tokrat ogledalo okrog 350 obiskovalcev.

Tukaj bi se še enkrat zahvalili vsem staršem, prijateljem in vsem drugim podpornikom, res hvaležni smo za svojo plesno skupnost. Zaradi vaše podpore lahko naprej sanjamo!

Sledi kratek oddih, potem pa se spet vidimo v novi sezoni! Vabljeni vsi plesni nadobudneži, da se pridružite naši plesni zgodbi!

Besedilo: **Sanja Tomšič** • Foto: **Marko Zakrajšek**

Razstava sanjarij

V sredo, 11. junija, se je v prostoru AIA Mladinskega centra Mengeš odvijalo odprtje Razstave sanjarij. Svoja dela so razstavljali otroci in mladi, ki so v sezoni 2024/25 ustvarjali pod mojim mentorstvom. Dan je bil namenjen praznovanju umetnosti, ustvarjalnosti in avtentičnosti.

Z umetniki smo uspešno zaključili 5. sezono umetniških delavnic in izdelki so tudi tokrat nadvse navdušujoči. Redno smo se srečevali vsak teden v prostoru Knjižnice Mengeš in v sproščnem vzdušju odkrivali razsežnosti svoje domišljije. K vsakemu umetniku sem pristopila individualno, ker se zavedam, da je vsak posameznik edinstven v svojem izražanju in interpretiranju svojega notranjega sveta. Le na tak način lahko potencial raste in se razvija. Umetniki so izbirali motive, tehnike in stile, v katerih so najbolj uživali in vsak teden s ponosom nadaljevali svoje delo. Nekateri so popolnoma eksperimentirali z barvami in idejami, drugi so se odločili za določen izbor motivov in natančnost risanja ter slikanja, tretji pa spontano raziskovali svoj potencial. Zaradi pristnega veselja do ustvarjalnosti smo postali prava umetniška ekipa. Drug drugega smo bodrili in si pomagali z nasveti in predlogami. Skupaj smo ustvarili zgodbe, ki se jih bomo radi spominjali in tudi pripovedovali. Vsak izdelek je resnično poseben in pomemben, saj predstavlja neko novo umetnikovo odkritje in spoznanje.

V mesecu juliju si boste Razstavo sanjarij lahko ogledali v Knjižnici Mengeš. Verjamem, da vas bodo izdelki navdihnili, da boste tudi sami posegli po barvici ali čopiču ter ustvarili svojo umetnijo. Septembra pa ste lepo vabljeni v novo sezono umetniških delavnic pod mojim okriljem.

Besedilo in foto: **Maja Maselj**

Razstava mladih ustvarjalcev

V sredo, 18. junija, je v prostorih AIA Mladinskega centra potekala otvoritev zaključne razstave mladih ustvarjalcev, ki so se v tem šolskem letu redno udeleževali na likovnih delavnicah Čopičara v Mladinskem centru, ki jih vodi arhitektka in umetnica Karmen Korošec iz Mengša.

Udeleženci Čopičare so skozi leto spoznali veliko različnih likovnih tehnik in materialov za likovno izražanje. Barvali so buče, slikali na platna, se poigrali s spreji, ustvarjali s frnikolami, izdelovali gregorčke, risali z ogljem in še veliko drugega. Na delavnicah so mladi spoznavali različne načine ustvarjanja, se prepuščali svoji domišljiji in izrazili svoje notranje doživljanje ter skozi ustvarjene izdelke izražali svojo unikatnost.

Na otvoritvi so se mladi umetniki predstavili obiskovalcem s svojimi umetninami, udeleženka delavnic Kaja Habat pa je na piščal zaigrala znano pesem DO-RE-MI in s tem še dodatno obogatila otvoritev razstave.

Vabljeni mladi, da se nam jeseni pridružite na likovnih delavnicah Čopičare in se potopite v svoj ustvarjalni svet.

Besedilo: **Karmen Korošec** • Foto: **Brane Tomšič**

Praznovanje 60-letnice odprtja vodovoda Izviri pod Krvavcem

27. julija 2024 nam ni uspelo praznovati 60-letnice odprtja vodovoda Izviri pod Krvavcem, alpske vode na Glavnem trgu v Mengšu. Pridite v nedeljo, 27. julija ob 18.30 na Glavni trg, da se kot posamezniki, ki nam ni vseeno, sprehodimo po t. i. aleji prijateljstva, do 'fontane', ki je sedaj na začetku Trdinove ulice, in se pogovorimo o varni in zanesljivi oskrbi z zdravo pitno vodo.

Kronika v našem 'Mladincu' – koncert, ki ga ne bomo pozabili

7. 6. 2025 smo v AIA – Mladinskem centru Mengeš ponovno dočakali večer prave žive glasbe – in to ne kakršne koli! Oder so zavzeli fantje iz skupine Kronika, petčlanska zasedba s celjskega konca, ki skupaj ustvarja že skoraj 20 let. In to se pozna v vsakem tonu, pogledu in gibu. To niso le glasbeniki – to so prijatelji, ki dihaajo skupaj z vsakim komadom.

Njihov glasbeni izraz je mešanica rocka, pankaa, bluze in vsega vmes – edinstven slog, ki ga začutiš v prsih. Brez olepševanja: udarno, čutno, energično, a hkrati tudi iskreno in srčno. Nobenega poziranja, nobenega igranja zvezdnikov – samo dobra glasba in povezanost, ki se je prenesla tudi na publiko. Čeprav skupina Kronika nikoli ni šla po klasični "profesionalni" poti, je njihov nastop dokaz, da ne potrebuješ velikega odra in reflektorjev, da zažariš. Naj ima večer 10 ali 1000 ljudi – oni dajo vse od sebe. Za sabo imajo dva studijska albuma, nekaj profi videospotov in kilometrino, ki se sliši že ob prvem rifu. Fantje igrajo, ker jih to veseli, ker jih to povezuje – in ker skozi glasbo širijo to, kar med njimi očitno že dolgo obstaja: pristno prijateljstvo.

Naš Mladinski center je donel, mi pa smo uživali – od prve do zadnje minute. Bilo je plesno, bilo je glasno, bilo je polno občutkov. Edina stvar, ki nas je malo stisnila pri srcu, je bila publika – ne zato, ker ne bi bila dobra, ampak ker bi si tak koncert zaslužil še več ušes, še več nog, še več aplavzov. Zato: če si zamudil/a ta večer, ne skrbi – ni bil zadnji! V našem MC-ju se končno spet dogaja. Živa glasba je tu – in to predvsem za vse, ki si želijo avtentičnih večerov z glasbeniki, ki imajo nekaj za povedati. Naslednjič pridi tudi ti – da bo prostor poln, da bodo akordi še bolj zadoneli in da bo energija tista prava: skupna.

Se vidimo ponovno jeseni – mi že komaj čakamo!

Naj obnovim, kaj sta gospod Ivan Zupan in Lado Zabret, graditelja skupinskega vodovoda od vsega začetka, leta 2010 menila o nerazumnosti, da se edino Mengšani odpovedujejo skupnemu Medobčinskemu vodovodu Krvavec.

Ivan Zupan, diplomirani ekonomist, nekdanji pomočnik direktorja banke: Ohranimo krvavški vodovod. Ogromno denarja, dela in žuljev smo vložili vanj. Že 45 do 50 let se iz njega oskrbujemo.

Za izgradnjo smo Mengšani največ žrtvovali, prav tako Komendčani in Vodičani. Vode v izviri in zajetjih je dovolj, skupno kar 100 do 150 l/s. Vodovod je gravitacijski in neodvisen od elektrike.

Največjo skrb je treba posvetiti zajetjem izvirov vode. To zahteva vsak vodovod, ne glede na izvir, terja pa tudi ustrezno zaščito.

Lado Zabret, visokokvalificirani ključavničar, vodja montaže, Trak Mengeš: Če bi znali Mengšani ceniti krvavški vodovod, se mu ne bi hoteli nikoli odpovedati. Dolga leta je bila voda čista in zdrava in bi bila še sedaj, če bi bil vodovod dobro vzdrževan. Poleg tega pa bi bila voda lahko cenejša, saj gravitacija dela v prid Mengša in voda priteče brez črpanja, porabe električne energije in vzdrževanja črpalk.

Javite na tomaz.stebe@gmail.com, berite in pišite na FB "Civilna Iniciativa Mengeš".

Besedilo: **Tomaž Štebe**

Rigljevci vabijo Mengšane na Veliko planino in zvoke harmonike

Velika planina, ta idila na doseg naših rok, kraj, ki nas pogosto navdaja z občutkom, da se je čas tu ustavil, nam v vsakem obdobju ponuja drugačno sliko. Nikakor se ne morem odločiti, katera od njih mi je bolj pri srcu.

Je to mar zimska belina, ki tako otrokom kot tudi nam, ki to več nismo, omogoča ogromno užitkov na snegu, ali morda dih jemajoč prizor, ko se Planina, kjer koli se zimska belina umakne, odene v vijolično-belo tančico, stekano iz žafranov, telohov in veličastnega resja?

Nekatere najbolj prepriča poleti, ko se na Planino radi zatečemo pred preveliko vročino v dolini in se po njenih pobočjih poleg kravic pasemo vsi, ki imamo radi domače čajčke ali borovničke v kakršni koli obliki. Potem je tu še jesen, ki nas navduši z novo barvno paletto, v kateri kraljujejo tople rjavo-rdeče barve, ki nas pomirjajo in opominjajo, da je lahko lepo katero koli obdobje našega življenja, če ga le znamo sprejeti in uživati v njem. So dnevi, ko megla zastre pogled v dolino, medtem ko tiste, ki nas je Planina povabila, razvaja toplo sonce. Pod nami je morje, mi pa se počutimo del nečesa velikega. Ob takih trenutkih se mi pogosto zazdi, da bi si naši bogovi, tako kot grški Olimp, če bi Črtomiru takrat uspelo, za svoj dom izbrali prav našo Planino. Planina ni le kraj z edinstveno arhitekturo, za katero se lahko zahvalimo Plečnikovemu učencu arhitektu Vlastu Kopaču, ampak tudi kraj, kjer zasanjana nostalgija preteklosti in spoštljivo skrite sodobne pridobitve neopazno korakajo z roko v roki mimo nas. Dovolj je velika, da si lahko izberemo miren kotiček in smo sami s seboj, lahko pa se družimo s prijatelji. Velja nepisano pravilo, da lahko potrkáš na katera koli vrata in boš povsod dobrodošel, če le prinašaš dobro voljo s seboj. Čeprav je hiška že polna, se za enega še vedno najde prostor in kaj za pod zob. Ni pomembno, od kod prihajaš in kaj v dolini počneš, tu smo vsi prijatelji. Tako smo se tudi mi Rigljevci povezali med seboj s preprostim druženjem, pogosto ob zvokih harmonike in lepe domače glasbe, ki v te kraje nekako najbolj »paše«, tako zelo, da te pete zasrbijo, čeprav je že za stanje pri miru komaj dovolj prostora. Tako sta, razen velike ljubezni do Planine, kjer ima večina počitniške hiške, nam, sosedom s Planine, članom RD Rigelj, skupna prav ta dobra volja in veselje do druženja. Ena od naših dejavnosti je tudi vsakoletna organizacija tekmovanja v diatonični harmoniki, ki se na Veliki planini tradicionalno odvija vsako zadnjo soboto v juliju. Letos bo to že osemindvajsetič.

Tako udeleženci tekmovanja kot tudi obiskovalci se zmeraj radi vračajo, saj je pri nas vedno veselo. Poskrbljeno je, da s Planine nihče ne odide žejen ali lačen. Člani RD Rigelj pa se ob tej priložnosti spremenimo v palčke in poskrbimo tudi za to, da vsak, ki sodeluje na naši tomboli, zagotovo v dolino odnese v vrečki kaj lepega in uporabnega.

Čeprav Velika planina neposredno sodi pod okrilje občine Kamnik, je veliko premogočna, da bi si jo lahko kdor koli lastil. Redno jo obiskujejo tudi Mengšani, Domžalčani, Ljubljanci ... Zelo pogosto se ji prihajajo pokloniti celo njeni ljubitelji iz Dolenjske, Štajerske in drugih delov Slovenije. Je neponovljiva in pripada vsem, ki jo nosimo v srcu.

Je ne le »Velika«, ampak tudi »Naša« planina.

Besedilo in foto: **Tatjana Levec**

DRUŠTVO RIGELJ

Spoštovani,

Društvo Rigelj Velika Planina prireja v soboto, 26. julija 2025, tradicionalno tekmovanje harmonikarjev diatonične harmonike.

Tekmovanje bo se začelo ob 10.00 uri pred Gostiščem Zeleni Rob na Veliki Planini in bo potekalo v petih starostnih skupinah in sicer:

- do 9 let,
- od 9 do 12 let,
- od 12 do 20 let,
- od 20 do 50 let in
- nad 50 let.

Vsak tekmovalček zaigra eno pesem po lastni izbiri.

Izmed zmagovalcev vsake starostne skupine bo strokovna žirija izbrala absolutnega zmagovalca 26. tekmovanja harmonikarjev, ki se bo po koncu tekmovanja imel priložnost z dodatnimi skladbami predstaviti občinstvu.

Prijavnina 10 evrov se plača pred začetkom tekmovanja in poleg udeležbe na tekmovanju omogoča povratno vožnjo z nihalco in sedežnico ter obrok v gostišču Zeleni Rob. Zmagovalci posamezne kategorije in absolutni zmagovalček tekmovanja prejmejo nagrado.

Prijavo boste opravili na dan tekmovanja med 8. in 9. uro na spodnji postaji nihalce, za lažje načrtovanje tekmovanja pa vas vnaprej prosimo za predhodno sporočilo o nameravani udeležbi po elektronski pošti rd.rigelj@gmail.com.

Lep pozdrav
Nataša Prah
 Nataša Prah
 Predsednica društva

Sodelujoči na regijskem tekmovanju; zadnja vrsta – Matic Lipovšek (mentor), mladinci: Tai Čad, Mark Dimic Repanšek, Žiga Justin; Tilen Pibernik (mentor); srednja vrsta – pionirji: Živa Dirnbek, Lia Urbanc Planinc, Jakob Brojan; sprednja vrsta – navijači: Anže Dirnbek, Nejc Lipovšek, Lovro Brojan;

Ob podelitvi pokalov in medalj za pionirje; 1. mesto: PGD Loka pri Mengšu; 2. mesto: PGD Jablanica; 3. mesto: PGD Polšnik;

Najnovejše novice iz PGD Loka pri Mengšu

Mladi gasilci so izredno dejavni praktično že od začetka leta. Najprej so se pripravljali za tekmovanja v znanju gasilskih osnov – t. i. gasilski kviz. Po uspehu na občinskem tekmovanju sta se ekipi pionirjev in mladincev pomerili še na regijskem tekmovanju. Tam so se uvrstili na sredino sodelujočih ekip in želje po uvrstitvi na državno tekmovanje se niso uresničile.

Navkljub temu pa mentorjem in mladim gasilcem ni vzelo volje in poguma, da se ne bi temeljito pripravili na drugo zvrst njihovih merenj z vrstniki v drugih društvih. Ta zvrst se imenuje tekmovanje v gasilski orientaciji.

Obrazložitev iz biltena GZS glede navedenega tekmovanja: Namen tekmovanja: »Tekmovanja v gasilski orientaciji« se organizirajo in izvajajo za preverjanje in pridobivanje znanja ter spretnosti mladih gasilcev, za spoznavanje in utrjevanje medsebojnih odnosov ter izmenjavo izkušenj. Tekmovanja v gasilski orientaciji spadajo pod gasilska tekmovanja, ki spadajo med strokovno in praktično izobraževanje gasilcev. Tekmovanja v gasilski orientaciji so: društvena, meddruštvena, občinska, tekmovanja gasilskih zvez, regijska in državna.

Tako smo 10. 5. 2025 na občinskem tekmovanju v Ihanu sodelovali s tremi ekipami pionirjev in eno mladincev. Ekipa pionirjev: Jakob Brojan, Živa Dirnbek in Lia Urbanc Planinc je dosegla 1. mesto, ekipa mladincev: Tai Čad, Arnel Majetič, Mark Dimic Repanšek pa drugo mesto. Ti dve ekipi sta si tako zagotovili sodelovanje na regijskem tekmovanju.

To regijsko tekmovanje je bilo 24. 5. 2025 v GZ Lukovica, natančneje na Brdu pri Lukovici. Mladi loški gasilci so pogumno nastopili in uspeh je bil zagotovljen. Pionirji so se pomerili v vezanju vozlov, vaji z vedrovko, reševanju topografskih znakov in praktičnih vajah iz orientacije, mladinci so poleg vseh vaj, ki so jih opravljali pionirji, dodali še štafetno spajanje na trojak in zvijanje cevi. Po končanih vajah so se pomerili tudi na orientacijskem teku, kjer so morali pionirji premagati 2 km in mladinci 3 km dolgo progo.

Ekipa starejših gasilk udeleženk državnega tekmovanja v Gorišnici; (spredaj z leve): Jelka Purnat, Rezka Podboršek, Marija Repanšek, Marjana Brojan; (zadaj z leve): mentor Robert Ručigaj, Justina Jerič, Vida Strajnar, Andreja Andrič; manjka rezerva: Lidija Muzga;

Ekipa pionirjev: Jakob Brojan, Živa Dirnbek in Lia Urbanc Planinc je dosegla 1. mesto in si tako zagotovila udeležbo na tekmovanju na državnem tekmovanju. To tekmovanje bo 13. 9. 2025, prireditelj pa je Gorenjska regija.

Ekipa mladincev je imela manj tekmovalne sreče in je bila uvrščena v drugo polovico sodelujočih ekip.

Starejše gasilke

Ob tem pa moram omeniti še nadvse prizadevno ekipo starejših članic, ki si je v letu 2024 z doseženim 1. mestom na regijskem tekmovanju v Kamniku zagotovila udeležbo na državnem tekmovanju GZS, ki je bilo 15. 6. 2025 v Gorišnici.

Ekipa se od začetka maja zavzeto pripravlja pod vodstvom Roberta Ručigaja, in sicer dvakrat tedensko. Svojo pripravljenost so že preverile na tekmovanju »Pokal Domžal«, ki je bilo 24. 5. 2025, in osvojile 2. mesto. Udeležile so se tudi občinskega tekmovanja za 2025, ki je bilo 7. 6. 2025 v Kamniku.

Ekipa je na državnem tekmovanju sicer dobro opravila obe zahtevni vaji: vaja s hidrantom in raznoterosti. Mogoče je nekaj naredila trema na tako velikem tekmovanju, pa je bilo nekaj napak pri izvedbi prve vaje. Končni izkupiček je bil 25. mesto od 38 ekip iz vse Slovenije.

Vsekakor gredo starejšim gasilkam čestitke za voljo in pogum ter vztrajnost pri doseganju rezultatov, pionirjem pa želimo, da se temeljito pripravijo za merjenje na državni ravni.

Besedilo: **Miro Urbanc** • Foto: **PGD Loka pri Mengšu**

Prerez traku ob otvoritvi prenovljenega športnega parka

Dvojno praznovanje v Topolah

V maju, ko občina Mengeš praznuje, je bil v petek, 30. maja 2025, še posebej slovesen v Topolah, saj smo se razveselili več pomembnih pridobitev, ki so končno odpravile posledice vodne ujme iz leta 2023.

Prva izmenjava žoge po otvoritvi in blagoslovu

Ob 17. uri smo se ob zvokih Mengeške godbe zbrali na parkirišču Športnega parka Topole, kjer smo v uporabo uradno predali obnovljeno igrišče, vključno z izboljšanimi pomožnimi objekti in novimi igrali za najmlajše. Zbrane je najprej nagovoril predsednik vaškega odbora Peter Jemec, ki je orisal časovni potek obnove popolnoma uničenega igrišča. Najprej je bilo treba odstraniti naplavine, česar smo se lotili gasilci in vaščani skupaj, zatem pa so izvajalci v okviru poplavne sanacije, ki jo je vodila Občina Mengeš, nadaljevali delo. Za lepo urejen prostor se moramo zahvaliti podjetjem Sanoteh, Miha Kosec s. p. in Gaber Vavpotič d. o. o., seveda pa tudi Občini Mengeš, županu in delavcem Občinske uprave, ki so bdeli nad projektom in zagotovili finančna sredstva. V nadaljevanju je prisotne pozdravil župan Bogo Ropotar in izrazil zadovoljstvo nad uspešno izvedeno obnovo, ki bo ponovno omogočala vadbo tako gasilcem kot tudi drugim obiskovalcem. Posebej je pohvalil delo Uroša Drobeža, ki je bdel nad celotno poplavno sanacijo. Poudaril pa je še eno pomembno pridobitev, in sicer odkup zemljišča pod Plešo, kjer je kapelica s kipom svete Lucije in studentcem, za kar smo vaščani občini in županu osebno še posebej hvaležni.

Zatem sta trak prerezala predsednik vaškega odbora Peter Jemec in župan Bogo Ropotar, nato pa je celotno športno površino in objekte blagoslovil mengeški župnik gospod Marko Košir. Po blagoslovu sta nato skupaj z županom izmenjala prve udarce žoge na gol, kar je ob zvokih godbe in kozarcu penine zaključilo otvoritev.

Godba se je nato pod taktirko Dimitrija Ledererja napotila proti gasilskemu domu, kjer so bili že zbrani gasilci sosednjih društev in drugi obiskovalci za drugi del slovesnosti, in sicer za prevzem novega vozila za prevoz moštva GVM-1 s priklopnikom z opremo za poplave ter otvoritev prenovljenega orodišča, ki je bilo prav tako močno prizadeto v poplavah. Po uvodnem nagovoru povezovalke programa Mateje Hribar Sicherl je prisotne gasilce in vse zbrane pozdravil predsednik PGD Topole Klemen Filipič. Med posebnimi gosti so bili poleg župana Boga Ropotarja in župnika Marka Koširja tudi predsednik gasilske regije Ljubljana III Slavko Jalovec, predsednik GZ Mengeš Boštjan Čebulj, poveljnik GZ Mengeš Miha Verbič, namestnik poveljnika štaba CZ Občine Mengeš Jure Grčar in častni predsednik GZ Mengeš Janez Koncilijs. Predsednik je na kratko orisal pot do novih pridobitev, kako smo med intervencijo uničili vozilo za prevoz moštva, v orodišču gasilskega doma pa je voda v višini preko enega metra uničila pohištvo, pa tudi veliko osebne in skupne zaščitne opreme. Topolske gasilce je čakalo veliko dela, najprej smo pomagali vaščanom, ki so bili prizadeti v nesreči, nato pa so vaščani pomagali gasilcem. Poleg pomoči pri čiščenju je posebej izpostavil pomoč gasilcev z Zaplane iz občine Vrhnika, ki so topolskemu gasilskemu društvu za več kot leto dni brez obveznosti posodili svoje vozilo za prevoz moštva, za kar se jim je predsednik še enkrat iz srca zahvalil.

Kljub vsemu je bilo treba najti možnost za nakup novega vozila. S sredstvi odškodnine Zavarovalnice Triglav, donacijskimi sredstvi Gasilske zveze Slovenije in Občine Mengeš smo se odločili za ponudbo podjetja MAN. V procesu izdelave nadgradnje in opremljanja vozila smo sodelovali še s podjetji AS Domžale, Premier Adria in WEBO. Načrtovano je bilo, da se že v novo vozilo vgradi oprema za posredovanje ob poplavah, vendar bi s tem presegli največjo dovoljeno maso vozila. Drugačno rešitev je ponujal samostojen gasilski priklopnik, v katerem so sedaj nameščene tri potopne in ena pretočna črpalke, zmogljiv električni generator, tlačne cevi, razsvetljava in druga potrebna oprema za uspešno izvajanje intervencij, za kar je finančna sredstva v celoti zagotovila Občina Mengeš. Predsednik je poudaril še eno pomembno pridobitev, in sicer prenovljeno orodišče z vso potrebno opremo za samozashčito v primeru, da bi nas spet ogrozila vodna ujma. Gradbena in inštalacijska dela so izvajala podjetja Login, Erkon, Sanoteh, pohištveno opremo pa je izdelalo Mizarstvo Rebol in s svojimi rešitvami uredilo privlačen ter zelo uporaben delovni prostor.

Po nagovoru predsednika društva je navzoče najprej pozdravil predsednik gasilske regije Ljubljana III Slavko Jalovec, nato pa še župan Občine Mengeš Bogo Ropotar, oba sta nato slovesno predala ključje gasilskega vozila in priklopnika. Sledil je še prerez traku pri vratih obnovljenih prostorov, kar so naredili Bogo Ropotar, Slavko Jalovec in Klemen Filipič, nato pa je nove in obnovljene pridobitve blagoslovil še župnik gospod Marko Košir.

Ob koncu slovesnosti so bile podeljene še zahvale za pomoč in sodelovanje pri nakupu in opremljanju logističnega vozila GVM-1 in gasilskega priklopnika za poplave, ki so jih prejeli Občina Mengeš, Gasilska zveza Slovenije, podjetje WEBO in gospod župnik Marko Košir. Ker so svojo prisotnost opravi-

Prejemniki zahval s predsednikom društva in predstavniki GZ Mengeš

Zbrani gasilci, godbeniki in vaščani za pričetek slovesnosti

Prerez traku na vhodu v prenovljeno orodišče gasilskega doma

Blagoslov novega vozila s priklopnikom

Avtor članka s sliko, prejeto v zahvalo za angažiranost pri obnovi

vičili, bodo zahvale izročene naknadno tudi PGD Zaplana, podjetju Premier Adria, MAN in AS Domžale.

Lepega presenečenja pa sem bil deležen tudi avtor tega prispevka, saj mi je predsednik društva v zahvalo za mojo angažiranost pri obnovitvenih delih in nabavi vozila s priklopnikom podelil sliko gasilskega doma z vozilom in prikolico, mojo hišo in delom športnega parka, za kar se njemu in društvu še enkrat najlepše zahvaljujem.

Po uradnem delu je sledilo druženje vseh udeležencev dogodka ob golažu, šmornu in napitkih, za kar so se potrudili delavci podjetja Koren gostinstvo in catering.

Naj se ob zaključku v imenu PGD Topole zahvalim tudi vsem, ki ste sodelovali pri izvedbi obeh dogodkov, še posebej Mengeški godbi, ki je s svojimi zvoki dopolnila slovesnost, še enkrat pa Občini Mengeš in Gasilski zvezi Slovenije za zagotovitev potrebnih finančnih sredstev za kritje stroškov vseh projektov, pa tudi vsem in vsakomur, ki nas je in nas še podpira v našem humanitarnem poslanstvu.

Besedilo: **Janez Koncilija** • Foto: **Vido Repanšek**

OPRAVIČILO: Uredništvo Mengšana se iskreno opravičuje za napako v junjski številki glasila, kjer je bil pomotoma objavljen tekst in nekaj fotografij iz druge številke Mengšana.

Prof. Terezija Križnik (1919–1993)

Prof. Terezija Križnik – s. Cecilija

Oni dan sem poiskala grob svoje nepozabne učiteljice klavirja, prof. Terezije Križnik. Od njene smrti mineva 32 let, toda med Mengšani je pustila neizbrisljivo glasbeno in človeško sled.

Če za Cerkvijo sv. križa na ljubljanskih Žalah krenete na desno, po dobrih 100 metrih najdete z nizko živo mejo obrobjeno grobišče šolskih sester, kajti naša profesorica je bila tudi redovnica s sestrskim imenom Cecilija, ne da bi se to širše vedelo. Ker se tedaj ni smelo vedeti! Poučevala je v civilni obleki – njeni učenci se je spominjamo vedno urejene, v nabranem krilu in izbranih puloverjih (najbolj imam pred očmi njeno zeleno-rdečo karira-

Jožica Benda, učenka prof. Križnikove – nastop v nedograjenem kultur. domu ob razstavi mengeških obrtnikov in podjetij, 1956

Grob šolskih sester na Žalah, 2025

sto obleko), rdečerjavih las ter globokih in iskrivih modrosivih oči. Nikoli nas ni sprejela nervozna, nikoli očitajoča, četudi nisi prišel k učni uri dovolj pripravljen. Pač pa nam je nad notno črtovje zapisovala najustreznejši prstni red in risala očala tam, kjer smo spregledali pravi ton ali zahtevano dinamiko ... Vedno je bila spodbudna in potrpežljiva.

Terezija Križnik se je rodila 4. februarja 1919 v Miklavžu (pri Sv. Juriju ob Taboru, blizu Žalca) kmečkim staršem kot enajsti, najmlajši otrok. Meta Zupančič ve povedati, da se je male Režke najbolj razveselila starejša sestra Štefka, ki je pri starših neprestano moledovala za sestrico. Vse življenje sta ostali tesno povezani in obe postali redovnici, šolski sestri sv. Frančiška. Terezija se je pridružila temu redu 17-letna, po končani meščanski šoli v Celju. Dve leti je bila kandidatinja in v tem času delala kot vzgojiteljica v sirotišnici v Kranju. Otroci so jo radi ubogali in poslušali, posebno kadar jim je zaigrala na orglice. V Mariboru je vstopila v noviciat leta 1938 in končala tretji letnik učiteljišča. Med 2. sv. vojno so šolske sestre iz samostanov pregnali, odšle so v Srbijo ali k svojim domačim. Terezija je ilegalno peš prišla v Ljubljano in našla zatočišče pri sestrah na Lončarski stezi. Obiskovala je četrti in peti letnik učiteljišča, napravila maturo in avgusta 1943 tudi večne redovne zaobljube. Po vojni je odšla v Repnjo ter z drugimi sestrami, ob vsestranskem pomanjkanju, pomagala obnoviti redovno skupnost, samostan in poddržavljeno sestrinsko posestvo. Na pobudo prof. Franca Kimovca se je z dovoljenjem samostanske predstojnice vpisala na muzikološki oddelek Akademije za glasbo v Ljubljani in leta 1953 diplomirala – prof. dr. Dragotin Cvetko je Križnikovo ob razglasitvi rezultatov izpostavil kot najboljšo. Še istega leta je dobila službo v novoustanovljeni glasbeni šoli v Mengšu, ka-

Naslovnica gramofonske plošče Veselih koscev, 1968

Nastopajoči ob razstavi menceških obrtnikov in podjetij – Križnikova tretja v drugi vrsti levo, 1956

tere ravnatelj je bil Pavel Kosec. Po združitvi občin Domžale, Mengeš in Moravče je menceška GŠ leta 1959 postala del Glasbene šole Domžale-Mengeš, leta 1963 preimenovane v Zavod za glasbeno izobraževanje Domžale oz. leta 1973 v Glasbeno šolo Domžale.

Prof. Križnikova je bila ves čas, vse do upokojitve 1983, zaposlena na menceškem oddelku in je bila dolga leta edina šolska sestra, ki je res delala na šoli. Prva leta je ob klavirju poučevala tudi nauk o glasbi in se ukvarjala z glasbeno vzgojo cicibanov. Kot prva v Sloveniji je sestavila Orffov orkester za predšolske otroke, ki je nastopal z otroškim pevskim zborom. Pozneje je prof. Križnikova učila samo klavir. Je pa svoje učence hitro vključila v orkester melodik, tako da smo bili pianisti pogosto na odru ob vzdolžnih tipkah in se navadili skupinskega muziciranja. Orkester melodik je bil prav tako edinstven v Sloveniji – nastopali smo tudi zunaj Mengša in snemali za radio, vedno

pa nas je spremljal harmonikarski orkester GŠ Mengeš, ki ga je vodil Pavel Kosec. Ta je za potrebe obeh orkestrovo pisal aranžmaje in prepisoval note, saj ni bilo nobenih kopirnih strojev. Poleg tega je pritegnil menceške glasbene učitelje v svoj ansambel Veseli kosci: Terezija Križnik je pela alt, Amalija Simčič, ki nas je učila glasbeno teorijo, pa sopran v tercetu z Janezom Grčarjem. Ta glasovni trojček je bil nekaj novega v slovenski narodnozabavni glasbi, prav tako pa vključitev orglic v ansambel. Skupaj so 1968 izdali vinilno ploščo. Na spletu lahko poiščete posnetek Veselih koscev in zlahka prepoznate nevsiljivi zanesljivi alt prof. Križnikove.

Jaz sem bila sprejeta v njen klavirski razred, ko sem bila stara 10 let. Poznala pa sem jo od prej, kot ciciban v otroškem zboru. Silno mi je godilo, ko mi je ob vpisu rekla: »Ves čas sem čakala, da prideš!« In potem sem sedem let hodila v 2. nadstropje danes občinske stavbe, kjer je bila nekdanja glasbena šola. Jožica Marin se iz petdesetih let spominja, da se je prof. Križnikova vozila v Mengeš z vlakom. Kadar je imel zamudo, so jo mo-

Prof. Terezija Križnik (tretja z leve spredaj) ob 25-letnici GŠ Domžale, 1975

Orffov orkester najmlajših učencev prof. Križnikove, 1955

Prva skupina melodik s prof. Križnikovo in Pavlom Koscem, 1961

Otroški pevski zbor in Orffov orkester s prof. Terezijo Križnik, 1960

rali čakati in že od daleč so jo z visoke občinske stavbe lahko videli, kako hiti čez polje iz Jarš. Kadar pa je ona čakala nas, je navadno prišla iz prostorov hišnice in prijateljice Julke Kavčič. Pozneje je avtobus postal boljša izbira, še pozneje pa lasten avto, tako da je bilo čakanja in pešačenja manj, tudi v Repnje ni več hodila peš.

Nižjeglasbeni program sem jaz zaključevala z 2. letnikom gimnazije in oboje je bilo kar naporno, pa mi je prof. Križnikova rekla: »Ali boš več vadila ali pa končajva, navsezadnje že zmoreš igrati Chopina in zaigraš ga lahko vedno, kadar boš sedla za klavir!« Tako sem se poslovila od svoje profesorice,

Skupina melodik s prof. Križnikovo in Pavlom Koscem, 1963

Skupina melodik in prof. Terezija Križnik ob 20-letnici GŠ Mengeš 1973

Učitelji GŠ Domžale-Mengeš z ravnateljem Stanetom Habetom, Križnikova tretja z desne

vsakomur človeško približati, s spoštovanjem in razumevanjem. S svojo strokovnostjo, iznajdljivostjo, energičnostjo in ker je vedno verjela v svoje učence ter jih znala prav spodbuditi, je uspešno vzgojila več glasbenih generacij Mengšanov in brez dvoma pripomogla tudi k uveljavitvi mengeške glasbene šole. Naj vam ta zapis obudi hvaležne spomine na prof. Terezijo Križnik.

Besedilo: **Helena Škrlep** • Vir: **Arhiv šolskih sester; brošure ob 30-letnici GŠ Mengeš ter 10- in 25-letnici GŠ Domžale; in memoriam A. T. v Družini 21. 11. 1993** • Foto: **Preslikano iz navedenih brošur in iz arhivov Mete Zupančič, Jožice Marin in Nike Mušič**

Misli prof. Terezije Križnik o glasbi:

»Koliko veselja nam prinese v dušo ubrana pesem, izbran koncertni spored, vabljen radijski program. Oddahnemo se od vsakdanjih skrbi, pozabimo trenutno vse in dobimo novih spodbud in optimizma.«

»Izmed vseh umetnosti ima glasba najgloblji vpliv na človekovo notranje doživljanje. Če to velja za odrasle, velja še toliko bolj za nežno in tenkočutno otroško dušo.«

»Glasba posega globlje, zajema vsa otrokova čustva, mu razvija fantazijo in preko nje ustvarjalne sile same. Ne pogloblja samo mišljenja, temveč tudi hitrost dojemanja, tako da pri otroku močno podpira in razvija bistrost in inteligenco.«

»Otroci, ki obiskujejo glasbeno šolo, so navadno bolj kulturno razgibani in razgledani. Z glasbenim poukom se jim ureja vrednostna lestvica, da znajo ločiti med resnično umetnostjo in rokodelstvom in presojeti njeno estetsko in etično vrednost.«

»V vsakem primeru je prav, če otroka pošljemo v glasbeno šolo. Tam šele se mu bo odprl pravi svet glasbe, s katerim kmalu zaživi, če ima le količjak volje in nadarjenosti in če pride k pravemu glasbenemu vzgojitelju, ki ga zna pritegniti in vzbuditi v njem speče glasbene sile.«

»Glasbeni pouk odteguje otroka od vpliva ceste in pohajkovanja, ker ga zaposluje vaja na instrumentu in pouk na glasbeni šoli.«

»Glasba je najkrajša pot do srčne kulture naših otrok.«

»Glasbene šole vršijo veliko kulturno poslanstvo.«

a ohranila stike z njo. Tudi ona se je vedno zanimala za svoje nekdanje učence in lahko smo jo obiskovali v Ljubljani – v Koližeju na Gosposvetski cesti je imela skromno stanovanje. Med drugim mi je priskrbel zanesljivo spremstvo na poti v London, kamor sem šla med študijem, ker je moja mamo tako silno skrbelo to »daljno« potovanje z vlakom. Ko sem rodila svojega najmlajšega, me je obiskala, tedaj že upokojena in sivolasa (ni si več barvala las), a še vedno iskrivih oči in spodbudnih besed. Novorojenčku je prinesla cekin in rekla: »Zato da bo njegovo življenje steklo na zlati podlagi.«

Prof. Terezija Križnik je s svojo pedagoško usposobljenostjo in inovacijami pri delu z mladimi dosegala izjemne uspehe, starši so jo spoštovali in ji zaupali. Imela je posluš za stisko družin in je marsikateremu učencu priskrbel znižano šolnino. Za klavirjem, ki ga je poučevala v Mengšu, so se izurili številni otroci in ostali povezani z glasbo tudi pozneje: nekateri so postali organisti, nekateri pevci v lokalnih zborih, vsi pa za zmeraj odprti za lepoto glasbe. Kot redovnici v civilu ji kljub uspešnemu delu zagotovo ni bilo lahko, a nadškof Pogačnik jo je vedno bodril, naj vztraja. Ves čas je pripadala sestrinski skupnosti v Repnjah in vestno opravljala redovne dolžnosti. Tam je 40 let skrbela tudi za cerkveno glasbo pri bogoslužju in izobrazila moški zbor do zavirljive kakovosti.

Od leta 1985 je živela v redovni skupnosti v Štepanji vasi in prof. Antonu Trstenjaku, kakor že prej v Repnjah, pomagala pripravljati njegove knjige (okrog 30). Zadnjo je oddala za tisk dva meseca pred smrtjo, že zelo bolna, potem šele je odšla na zdravniške preglede. Nekdanji učenci, s katerimi je ohranjala tesnejši stik, so jo obiskali tudi v bolnišnici in ji zapeli, ve povedati Meta Zupančič. Prof. Križnikova je umrla 29. oktobra 1993 v krogu redovnih sester in svoje sestre Štefke – s. Ivone. Prof. Trstenjak je tedaj zapisal, da je bilo njeno življenje bogato in apostolsko. Kajti ni bila samo profesorica, ampak se je znala

MDI Domžale, Mengeš, Lukovica, Trzin, Moravče v Radencih

Ohranjanje zdravja težjih invalidov

Pomladni dnevi nam prinašajo nove začetke in željo po tem, da uredimo svoje domove in se po dolgi zimi prebudimo ter poskrbimo za svoje zdravje in okrepimo svoje telo. Tudi letošnje pomlad smo se invalidi MDI Domžale, Mengeš po našem letnem programu odpravili v terme. Tokrat nas je pot vodila v Radence. Zbralo se nas je 45. Udeležili so se tudi invalidi iz Mengša. V veselem pričakovanju smo dočakali 11. maj. Naš avtobus nas je za en teden odpeljal v Radence. Tokrat prvič.

Mnogim je to predstavljalo kar velik projekt, saj zaradi svoje invalidnosti težko odidejo sami na oddih. S skupino je to mnogo lažje. Obenem pa to predstavlja velik finančni zalogaj in edini dopust v letu. Ko smo srečno prispeli v Radence, nas je pričakalo prijazno osebje. Namestili smo se v sobe in si odpočili, poklepetali in se spoznavali ob kavici.

Vsako jutro smo se srečevali na meritvah. Vsem smo izmerili krvni tlak, krvni sladkor, holesterol. Po vsakodnevni jutranji telovadbi v parku smo imeli zajtrk. Dopoldanske ure smo izkoristili vsak dan za obisk lokalnih znamenitosti. Obiskali smo Kapelski vrh, sprehodili smo se po parku ob strokovnem vodstvu svojega člana Lada Pergovnika. Imeli smo dve strokovni predavanji Centra za krepitev zdravja o prehrani za ohranjanje mišične mase in o tem, kako preprečimo padce, ki so pri starejših ljudeh lahko usodni. Seveda pa je bil v soboto še maraton treh src. Navijali smo in se veselili vsakega tekača, ki je pritekel skozi cilj. V popoldanskih urah smo izkoristili urice za rekreacijo v bazenu in seveda obvezen klepet in smeh. Tega ni nikoli manjkalo.

Večerne urice so bile namenjene družabnim igram, domini, kartam vseh vrst, šahu ter seveda smehu in tekmovalnosti. Dobre volje ni nikoli zmanjkalo.

Teden je res hitro minil in ob dobri hrani, prijaznem osebju hotela smo spletili nova poznanstva, izmenjali izkušnje in si nabrali novih moči. Brez večjih težav je minil lep teden, kot bi mignil. Na koncu pa smo ugotovili, da pridemo še.

Besedilo in foto: **Zdenka Novak**

Optika Golavšek

Vida Golavšek s. p.

Slovenska c. 28, 1234 Mengeš

T: 01/7237-968

M: 040-284-081

S: www.optika-golavsek.si

Štorklji v gnezdu ...

Štorklje tudi v občini Mengeš

Bela štorklja naj bi po ljudskem izročilu predstavljala znanilko sreče v kraju, kjer gnezdi. Ali izročilo velja, bomo videli v prihodnosti, trenutno pa nas veseli, da si je par štorkelj izbral za gnezdenje električni drog v Topolah. Par je pridno gradil gnezdo, sedaj vsi upamo, da pride tudi naraščaj. Ta bi se že moral izvaliti, saj naj bi bil skrajni rok za to konec meseca junija, vendar iz gnezda še ni pokukala nobena glavica.

Če nam štorklja predstavlja ljudski rek prinašalke novorojenčkov, paru privoščimo, da se tudi njima poveča zarod, ki bi dodatno naselil področje občine. Do takrat pa ju lahko opazujemo med prehranjevanjem na bližnjih travnikih, dobro pa se počutita tudi na vrhu pločevinaste strehe, kjer imata dober razgled po celotni vasi. Naj se dobro počutita še naprej in naj se nam v prihodnjem letu vrneti v svoje gnezdo.

Besedilo in foto: **Janez Koncilijs**

... in na pločevinasti strehi

Univerza za tretje življenjsko obdobje Društva Lipa, Domžale

Razstava likovnih ustvarjalcev

Edvard Munch se je sprehajal ob fjordu in v daljavi zagledal krvavo rdeč sončni zahod. Presunjen si je rekel, da je bilo »kot bi neskončen krik zajel in prodril skozi naravo«.

Potem je naslikal znamenito ekspresionistično sliko s človeško podobo, ki izraža strah, bojazen, morda obup. Prav ta motiv so izbrale tečajnice in tečajniki slikarstva pod mentorstvom akademske slikarke Duše Jesih Univerze za tretje življenjsko obdobje Društva Lipa, Domžale, za izhodišče svojega ustvarjanja, notranjega dialoga, osebne izpovedi v barvah in osebni, izkustveni likovni govorici. Konec študijskega leta je čas, da svoja dela predstavijo javnosti. Tako je bila v četrtek, 12. junija 2025, v Galeriji Domžale otvoritev razstave naših ustvarjalk. V skupini se združuje dvajset ljubiteljskih slikark iz Domžal in okolice.

Odprtje razstave so pospremile besede predsednika Društva Lipa gospoda Marjana Ravnikarja in mentorice slikarske skupine gospe Duše Jesih. Kulturni program so obogatile citrarke in kitaristi U3ŽO Društva Lipa pod vodstvom gospe Damjane Praprotnik. Prireditve so spremljali tudi potomci Slovencev, izseljenih v ZDA, in videti in slišati kaj o pestri dejavnosti starejših pri nas je bilo zanje doživetje.

Ozrli smo se po izvirnih likovnih izpovedih, dihale so žive barve, včasih s temnim kontrastom. Sedela sem na robu vrste in pogled mi je obstal na dveh slikah, na katerih so poplesavale črke – plesale ali padale?! Najprej je bila beseda ..., ali resnična beseda še kaj velja? Prelomljena beseda, zavajajoča beseda, lažna beseda, zanikana beseda, sovražna beseda ..., kdaj se vrne svobodna beseda? Ko je zelo lepa prireditev izzvenela, sem pogledala naslov slike: Knjiga zločinov. Globok uvid in stvaritev za opomin!

Besedilo in foto: **Manica Perdan Ocepek**

vanja vrednot in svojih veščin, pregleda življenjskih področij, vsak dan pa smo imeli tudi skupno refleksijo, kjer smo pogledali, kaj se je v dnevu dogajalo, kako smo se počutili in kaj bi želeli spremeniti vnaprej. Po večerji smo si priredili razne zabavne igre, pripovedovali zgodbe, kurili ogenj in plesali ter peli ob njem.

Najljubši del projekta so bili ljudje, ki so ga skupaj z mano soustvarili. Izbrana je bila res dobra ekipa mladih, s katerimi smo se zelo povezali in ustvarili skupnost.

Besedilo: **Maja Mlekuž in Ivana Štular** • Foto: **Udeleženci mladinske izmenjave**

Prostovoljsko doživetje v »Yurtcampu« na Češkem

V začetku junija se nas je pet mladih pod okriljem Društva AIA – Mladinskega centra Mengeš udeležilo Erasmus+ mladinske izmenjave z naslovom Volunteering is Fun, ki je potekala na Češkem, v Yurtcampu v bližini mesteca Čimelice. Sredi narave in v prijetnem, sproščenem okolju smo preživeli nepozabne dni, ki so bili obogateni z medkulturnim druženjem, zabavo in odklopom od vsakdana.

Na projektu smo skozi različne oblike prostovoljstva, delavnice, vaje, sprostivne tehnike, meditacijo, vaje zaupanja in tudi skozi zabavne večere spoznavali, kaj pomeni prostovoljstvo, kdo smo mi kot prostovoljci in kako navigirati svet okrog sebe na način, da nam bo prinesel zadovoljstvo. Kamp je bil sestavljen iz šestih večjih jurt, namenjenih spanju (vsaka je sprejela od 4 do 10 oseb), ter ene večje skupne jurte, kjer so potekale glavne skupne aktivnosti. Celoten prostor se nahaja v naravnem okolju, neposredno ob jezeru, kjer smo lahko uživali v miru, poslušali zvoke narave, opazovali prostoživeče ptice in druge živali. Približno pet minut hoje stran je bilo še eno večje jezero, kjer smo se lahko osvežili in kopali. Vreme nam je bilo izjemno naklonjeno. Ves čas nas je spremljalo sončno, toplo in poletno vzdušje. Čez dan smo iskali senco in se zadrževali v večji jurti, zvečer pa so se temperature prijetno znižale, kar je bilo idealno za večerno druženje ob tabornem ognju. Prehrana na projektu je bila popolnoma vegetarijanska in izredno okusna. Za kulinarčno razvajanje sta vsak dan skrbela kuharja Ivana in Erich, ki sta pripravila raznolike obroke, bogate z vlakninami in beljakovinami. Poseben poudarek je bil na stročnicah in uravnoteženih sestavinah. Hrane je bilo vedno dovolj in z veseljem lahko rečemo, da nihče ni ostal lačen. Prav tako sta kuharja upoštevala vse prehranske želje in potrebe posameznikov ter zagotovila vse, kar smo potrebovali. Voda je bila vedno na voljo, prav tako pa smo imeli dostop tudi do sirupov in drugih pijač, alkohol pa ni bil na voljo.

Program je bil zelo raznolik, saj je tema prostovoljstva zelo obširna. Na to temo smo obiskali mesto Pisek, kjer smo pomagali postaviti festival, vrnili smo se pa tudi par dni kasneje, ko smo v galeriji Sladovna sodelovali z lokalnimi prostovoljci in bili del razstave "Self". Poleg tega so facilitatorji v program vključili ogromno delavnic na temo samozavedanja, razume-

Sprostitev ob Kamniški Bistrici navdušuje mnoge občane, tudi Mengšane.

Se je varno kopati v Kamniški Bistrici?

V vročih poletnih dneh je mamljivo poiskati osvežitev kar v naravi. Tudi naša Kamniška Bistrica na svoje bregove pritegne številne občane, ki se radi hladijo v senci dreves in sproščeni uživajo ob vodi in bolj svežem zraku, kot ga sicer poleti ponujajo goste naseljena urbana središča. Reke na ljudi delujejo pomirjujoče, saj tekoča voda in opazovanje njenega toka odganja stres in nudi prijazno okolje za sončenje, kopanje, druženje in druge prostočasne aktivnosti.

Tudi sama se poleti pogosto sprehajam ob Kamniški Bistrici, saj je pot ob njej nadvse prijetna in osvežujoča. Danes je ta hudourniška reka, na kateri je moč najti številne pregrade, videti bolj bistra, kot je bila pred časom. A za čudovitim videzom se skriva resnica, ki ni tako nedolžna: Kamniška Bistrica ni kopalna reka in **ni primerna za kopanje**.

Zakaj bistra voda ni nujno tudi varna?

Čeprav je voda v reki videti čista, v sebi skriva številna in očem nevidna kemijska in mikrobiološka onesnaževala, ki se vanjo stekajo preko nenadzorovanih meteornih ali kanalizacijskih odtokov ter razbremenilnikov kanalizacije. Dokaz, da je v reki prisotno organsko onesnaževanje, so poraščeni in spolzki prodniki. V reki prisotni mikroorganizmi organske snovi ob prisotnosti kisika sicer razgradijo in tako poskrbijo za naravne procese čiščenja reke, vendar pa zaradi stalnega onesnaženja iz različnih virov – komunalnih in industrijskih izpustov, kmetijskih odtokov in tudi razlitij ob močnem deževju – ne do mere, da bi bila reka varna za kopanje.

Tveganje za zdravje

Na CČN Domžale–Kamnik smo v okviru večletnega projekta skupaj z Nacionalnim inštitutom za biologijo (NIB) večkrat letno informativno analizirali kemijsko in mikrobiološko kakovost Kamniške Bistrice – tako nad kot pod iztokom v vodotok. V vodi se najpogosteje pojavljajo bakterije (kot je *Escherichia coli*), enterokoki, pa tudi patogeni virusi

in paraziti. Ne glede na letni čas in vodostaj so analize pokazale, da so bile vrednosti fekalne onesnaženosti običajno višje po iztoku iz CČN, saj sama tehnologija čiščenja ne omogoča dezinfekcije iztočne vode. Ker Kamniška Bistrica ni vključena v seznam uradnih kopalnih voda, ta tudi ni predpisana, na reki pa se zato tudi ne izvajajo redne meritve.

Kaj določa zakonodaja?

Skladno z Uredbo o upravljanju kakovosti kopalnih voda mora ta dosegati standarde kakovosti za kopalno vodo, če je zadostne, dobre ali odlične kakovosti. Informativne analizirane vrednosti nad in pod iztokom iz CČN Domžale–Kamnik glede na Uredbo izkazujejo, da ne dosega niti zadostne kakovosti in zato ni priporočljiva za kopanje.

Možne zdravstvene posledice

Stik z onesnaženo vodo lahko povzroči kožne izpuščaje in vnetja, vnetje oči in ušes, prebavne težave, kot so slabost, bruhanje in driska, pri občutljivejših ljudeh pa tudi resnejše okužbe. Tveganju so posebej izpostavljeni otroci, nosečnice, starejši in osebe z oslabiljenim imunskim sistemom.

Ravnajmo odgovorno – zase in za naravo

Struga Kamniške Bistrice je občutljiv ekosistem, saj je poleg onesnaževanja, ki ga povzroča človek, ter številnih regulacij struge podvržena tudi močnemu nihanju pretoka. Še posebno občutljiva je v poletnem času, ko ob povišani temperaturi in nizkem pretoku prihaja do pregrevanja reke in s tem do pomanjkanja kisika.

Kamniška Bistrica je dragocen naravni vodotok, ki pomembno prispeva k biotski raznovrstnosti in lokalni krajini. Toda naravna lepota in bister videz še ne pomenita, da je reka primerna za kopanje. Nasprotno – prav zaradi svoje občutljivosti in ekološke funkcije jo moramo varovati pred dodatnim obremenjevanjem, ki ga povzroča množično kopanje.

Pozivamo vse obiskovalce, da Kamniško Bistrico spoštujejo kot naravni biser in jo koristijo le za sprehode, opazovanje, fotografiranje ali sprostitve ob vodi. Za varno kopanje pa raje izberite uradno določene in redno preverjene kopalne vode, ki jih najdete na spletni strani Agencije RS za okolje ali Nacionalnega inštituta za javno zdravje.

Besedilo in foto: **Dr. Marjetka Levstek, direktorica JP CČN Domžale–Kamnik d. o. o.**

Ob Korošaških slapovih na planino Osredek, Planjavo in Kamniški vrh

Lepi dnevi kličejo v naravo, čudovita kulisa Grintovcev, ki se dviga nad Mengeškim poljem, pa vabi tja gor, na planine, mnogoštevilne vrhove in gore, ki nas vabijo, da jih obiščemo.

Peljemo se skozi Kamnik in Stahovico, za vasjo Godič pa zavijemo levo na cesto proti Županjim Njivam. Mimo znamenite Marijine kapelice in ob rečici Bistričica, ki se pri Stahovici izliva v Kamniško Bistrico, nadaljujemo do vasi Klemenčevo.

Parkiramo na manjšem parkirišču ob potoku Korošak, ki se malo niže združi z Bistričico. Danes smo se namenili ob Korošaških

slapovih na planino Osredek, od tam pa naprej na greben na Planjavo in Kamniški vrh (1259 m).

Število slapov na potoku Korošak je odvisno od letnega časa oz. količine vode, saj se ob velikem pretoku številne brzice spremenijo v lepe mogočne slapove. V sušnih dneh pa slapovi neredko tudi povsem presahnejo, zato si jih je vredno ogledati zgodaj spomladi, ko se v gorah topi sneg, ali pa takoj po močnejšem deževju, a moramo biti previdni, ker je v mokrem zaradi strmine možnost zdrsa večja.

Prečkamo potok in se držimo levo, vzpenjamo se po zložni, nemarkirani stezici, po strugi slikovitega potoka, malo po levi in malo po desni strani; vodnatost potoka je srednja, tako da je potok poln brzic, spodnji slap (800 m) dosežemo po slabi uri hoda, če želimo do zgornjega, največjega, pa se moramo povzpeti po levi strani slapu strmo navzgor, po mokrem in zdrsljivem terenu (ni primerno za otroke in manj izkušene). Od slapu se vrnemo nekaj deset metrov in stezica nas vodi levo v strmino, preko gruščja na stezo, ki se vije med slikovitim, skalnim grebenom in senožetmi, kjer lahko srečamo tudi gamsa na paši. Večji del poti je dokaj strm, a pot nudi lepe razglede v dolino, proti Kamniku in na nasprotno stran proti Veliki planini. Ko pa pridemo do znamenja ob poti, se steza položi in po udobni poti kmalu prispemo na idilično planino Osredek. Tu je postavljena miza in nekaj klopi, kjer si utrujeni pohodnik lahko odpočije in pomalica. Do tu smo porabili dobro uro in pol hoda, nekaj minut uživamo v lepih razgledih, ki jih nudi planina proti jugu in vzhodu.

Na planini se nahajajo tri pastirske koče in poleti se tu pase živina; nadaljujemo pot na greben, kjer levo vodi markirana pot proti Krvavcu, mi pa zavijemo desno na 1247 m visoko Planjavo in Kamniški Vrh (1259 m). S poti, preko grebena, se na severu pokažejo greben Ježa in beli Grintovci, lepo se vidi tudi Velika Planina, razgledi proti jugu v dolino pa so megleni. Po malici in počitku na Kamniškem vrhu se odpravimo naprej in se po strmi, gruščnati poti, kjer je potrebno kar nekaj previdnosti, spustimo na planino pod grebenom, ki jo v pašni sezoni zasedejo krave. Pot preko planine je položna in prijetna, ko pa dosežemo rob planote in zavijemo desno na bližnjico (možna je tudi druga lažja in malo daljša pot), proti izhodišču, se spremeni v toboganu podobno stezo, a srečno prispemo v dolino do parkiranega avta. Za pot smo porabili slabe 4 ure in bilo nam je lepo.

Besedilo in foto: **Tone Vidrgar**

Ekipa U11 s trenerjema

Uspešna sezona U11 Nogometnega kluba Mengo 28 – srce, borbenost in ponos!

Nogometna sezona 2024/25 bo za igralce in starše selekcije U11 Nogometnega kluba Mengo 28 zapisana v srca vseh. Številčna selekcija (1 deklica in 24 dečkov) je skozi celo sezono pokazala izjemno povezanost, srčnost in borbenost, na kar smo zelo ponosni tudi njihovi starši.

Vrhunec sezone je bilo sodelovanje na mednarodnem Oblakovem turnirju 2025 v Škofji Loki, kjer so mladi nogometaši pustili odličen vtis. Na turnirju, ki velja za enega bolj prestižnih v regiji, so v konkurenci 32 klubov iz več držav osvojili izjemno 4. mesto.

Zaključek s piknikom

Z zvestimi navijači in podporniki

Velika zahvala in poklon gre trenerjema: Veljo Varga in Nejc Kovačič sta s svojo strokovnostjo, predanostjo, srčnostjo in energijo s treninga na trening otrokom pomagala rasti. Njuna vloga presega samo treniranje. Predstavljata zgled, oporo in vir navdiha celotni ekipi.

Ker je bila selekcija v takšni postavi skupaj zadnje leto, smo se na primeren način tudi poslovili – celodnevni športni piknik je poskrbel, da smo odnose še bolj poglobili, otroke med seboj še bolj povezali in ustvarili spomine, ki bodo z nami ostali še dolgo.

Velika hvala vodstvu kluba in obema trenerjema. V tej sezoni smo postali prava mala nogometna družina.

Besedilo in foto: **Starši selekcije U11**

Podelitev medalj najboljšim mladim atletom AK Mengeš

Atletske novičke

Eva do bronaste medalje na državnem prvenstvu

V soboto, 21. junija, je v Novem mestu potekalo Prvenstvo Slovenije za mlajše mladinke in mladince, kjer je v disciplini 2000 metrov z zaprekami nastopila tudi Eva Pustotnik.

Eva je z izjemnim tekom osvojila 3. mesto in pri tem svoj osebni rekord izboljšala za kar 35 sekund. Še posebej navdušuje dejstvo, da je Eva letos šele prvo leto pionirka v kategoriji U16, kar njen dosežek naredi še toliko bolj impresiven, saj je tokrat tekmovala z atletinjami, ki so kar nekaj let starejše od nje.

Iskrene čestitke Evi in njenemu trenerju Klemnu Vilharju za odlično opravljeno delo.

Brina državna podprvakinja, odlični tudi Eva in Lara

V sredo, 4. junija, je v Slovenski Bistrici potekal finale državnega prvenstva v atletiki za OŠ. Na tekmovalje so se uvrstile tudi tri atletinje mengeškega atletskega kluba, ki so zopet odlično zastopale svoje šole:

- Brina Nakrst je z odličnim tekom (1:42,06) postala državna podprvakinja v teku na 600 m (ml. učenke).
- Eva Pustotnik je bila 9. v teku na 1000 m (st. učenke)
- Lara Zorko je bila 10. v teku na 1000 m (st. učenke).

Vse tri atletinje so odtele tudi nove osebne rekorde.

Brina, Eva in Lara, čestitke za odlične rezultate.

Lara z odličnim tekom do zmage

V soboto, 31. maja, je v ljubljanskem Tivoliju potekal že 19. tradicionalni DM tek za ženske. Letos se je na tekmovalju zbralo rekordno število tekačic – skoraj 11000.

Tekmovalje je za odličen trening izkoristila tudi naša atletinja Lara Zorko, ki je nastopila na 10-km razdalji. Lara je v svoji kategoriji z odličnim časom (38:55) suvereno zmagala, v absolutni konkurenci vseh tekačic pa osvojila odlično 3. mesto.

Lara, čestitke za super nastop.

Podelitev medalj najboljšim mladim atletom AK Mengeš

Na zaključnem klubskem pikniku smo v Atletskem klubu Mengeš podelili medalje najboljšim mladim atletom in atletinjam, ki so se čez leto pomerili v klubskem atletskega mnogoboju.

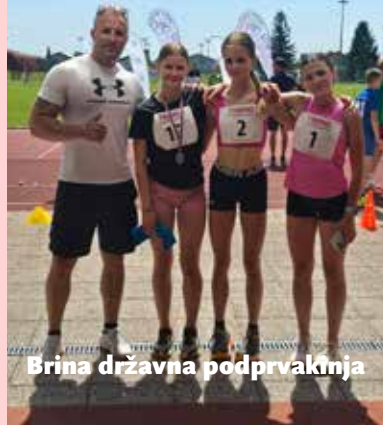
Tekmovali so v štirih disciplinah: teku na 60 metrov, skoku v daljino z mesta, suvanju težke žoge ter teku na 200 oz. 400 metrov. Vsi sodelujoči so pokazali veliko borbenosti in napredka, najboljši v posameznih kategorijah pa so si priborili medalje.

Na koncu so vsi dobitniki medalj ponosno pozirali za skupinsko fotografijo, ki bo ohranila spomin na uspešno sezono.

Atletinje AK Mengeš odlične na Atletskem pokalu Slovenije U16

V soboto, 14. junija, je v Kopru potekal Atletski pokal Slovenije za pionirje in pionirke U16, kjer so mengeški atletski klub zelo uspešno zastopale štiri atletinje.

- Brina Nakrst: 1000 m, 6. mesto (nov OR)
- Lara Zorko: 2000 m, 6. mesto (nov OR)
- Eva Pustotnik: 1000 m, 7. mesto (nov OR)
- Maša Burja: 300 m, 26. mesto.

Brina državna podprvakinja

Eva Pustotnik, 3. mesto

Zaključni piknik Atletskega kluba Mengeš

Čestitke vsem štirim za izvrstne rezultate in želimo jim veliko uspehov tudi v prihodnje.

Zaključni piknik Atletskega kluba Mengeš

Peta sezona treningov atletike v Mengšu je uspešno za nami. Za večino naših mladih atletov in atletinj so se začele šolske poletne počitnice, kar pomeni tudi zaslužen kratek odmor za »polnjenje baterij«. Tudi letošnjo sezono smo, tako kot prejšnja leta, zaključili z že tradicionalnim zaključnim piknikom, ki pa je tokrat presegel vsa pričakovanja.

Na pikniku se nas je zbralo več kot 200, kar potrjuje, da atletika v Mengšu raste in povezuje vedno več otrok, staršev in podpornikov. Športne igre, prijetna glasba, dobra hrana in pijača ter odlično vzdušje so poskrbeli za sproščen in vesel zaključek sezone.

Za nami je najuspešnejša sezona doslej – tako po številu vključenih otrok kot tudi po rezultatski plati. Naši atleti in atletinje so skozi leto pokazali izjemen napredek ter dosegali odlične uvrstitve na tekmovaljih državnega nivoja.

Celotna ekipa AK Mengeš se iskreno zahvaljuje vsem staršem in otrokom za zaupanje ter aktivno sodelovanje skozi celo šolsko leto. Posebna zahvala gre tudi našim sponzorjem in donatorjem, ki nas podpirate in nam omogočate, da skupaj gradimo to čudovito zgodbo.

S treningi bomo nadaljevali konec avgusta, ko bo potekal tudi uradni vpis novih članov. Že zdaj se veselimo novih izzivov in še ene nepozabne sezone!

Zaključek rekreativne tekaške skupine na Ptuj

Člani rekreativne tekaške skupine Atletskega kluba Mengeš so tudi letos zaključili sezono z izletom in tekom v čudovitem okolju – tokrat jih je pot vodila na Ptuj. Nedeljsko sonce in prijetno vreme so bili kot nalašč za še eno nepozabno skupno izkušnjo.

Tekaški del druženja je bil sestavljen iz raznolike trase s postanki na več razglednih točkah, od koder so se odpirali pogledi na slikovito pokrajino in zgodovinsko jedro najstarejšega slovenskega mesta. Tudi tokrat je za pestro dogajanje in dobro energijo poskrbel trener Klemen Vilhar. Dan so udeleženci zaključili ob skupnem obroku, kjer ni manjkalo dobre hrane in sproščenega klepeta.

Vsi, ki si želijo gibanja v naravi, sproščenega vzdušja in dobre družbe, so v jeseni toplo vabljeni, da se pridružijo ekipi, kjer dobre volje in pozitivne energije nikoli ne zmanjka.

Besedilo in foto: **Anže Jurgele**

Reprezentanca Slovenije na SP 2025. Levo zgoraj: Nejc Škrlep, Bernard Škrlep, Domen Zupančič in Jakob Zalokar Obadič. Spodaj z leve: Zala Škrlep, Bernard Rjavec in Anže Božič. Avtor: Martin Ženišek

Namiznohokejske novičke

Za nami je uspešen zaključek sezone, ki ga je zaznamovalo svetovno prvenstvo v namiznem hokeju na Švedskem. V Umei sta v slovenski reprezentanci nastopila dva člana NHK Mengeš, in sicer Zala in Bernard Škrlep.

Zala je odlično nastopila v kategoriji do 13 let, kjer je med tekmovalci iz Švedske, Finske, Norveške, Češke, Litve in Latvije dosegla 4. mesto. Pred play-offom je bila celo na 2. mestu in si s tem zagotovila nekoliko lažjega tekmeca v četrtfinalu, v borbi za medalje pa je naletela na močnejše nasprotnike.

Zala je nastopila tudi med ženskami in v kategoriji Open. Obakrat je končala višje od pričakovanega mesta in pridobila lepo število točk za svetovno lestvico, kjer je napredovala med 400 najboljših na svetu.

Bernard je pomagal na ekipnem turnirju, kjer pa je slovenska reprezentanca nekoliko zaostala za pričakovanji. Še posebej boleč je bil poraz proti Nemčiji z 9 : 13.

Pred odhodom na Švedsko smo se udeležili tudi zaključka Slovenskega pokala v Kopru, kjer sta med osnovnošolci Zala in Ana dosegli 2. oz. 3. mesto za zmagovalcem Marcelom Janezom Novakom iz Kranja.

V Kopru je bilo odigrano tudi državno prvenstvo za dekleta, kjer članice NHK Mengeš niso imele konkurence. V finalu je Mojca ugnala Zalo, tretja je bila Ana (vse Škrlep).

Besedilo: **Bernard Škrlep**

SP za otroke do 13 let: četrtfinale med Zalo in Latvijcem Vikmanisom. Avtor: Bernard Škrlep

Ekipna tekma med Švedsko in Slovenijo. Avtor: Hans Ostermann

DP za ženske (z leve): Zala, Mojca in Ana Škrlep. Foto: Bernard Škrlep

Slovenski pokal - osnovnošolci (z leve): Zala Škrlep, Marcel Janez Novak in Ana Škrlep. Avtor: Bernard Škrlep

SP za ženske: Zala proti Latvijki Kristi Anji Lagzdini. Avtor: Bernard Škrlep

Najboljši posamezniki

in turnir dvojic. V dramatičnem finalu sta se pomerila letošnji MVP lige Aleš Janežič in Matjaž Anžlovar. Aleš je dokazal, da je letos nesporni »naj metalec podkev«!

Rezultati posamično:

1. Aleš Janežič: BK Mengeš
2. Matjaž Anžlovar: ŠD Loka
3. Jure Lenček: Sahara bar

Rezultati dvojice:

1. Matjaž Anžlovar – Iztok Lomovšek
2. Boštjan Ravnikar – Denis Oceppek
3. Matjaž Pirnat – David Majcen

Najboljše ekipe, posamezniki so prejeli lepe pokale in medalje ter seveda z vsemi drugimi tekmovalci tudi praktične nagrade. Za pogostitev je poskrbela domača ekipa ŠD Loka.

Besedilo IN FOTO: **ŠD Loka, Matjaž Anžlovar**

Zaključena liga v metanju podkev

Končana 16. sezona lige v metanju podkev

S sklepnim dejanjem, to je zaključnim turnirjem vseh igralcev, ki so nastopali v ligi, se je končala 16. izvedba lige v metanju podkev. Tokrat je trajala kar poldrugo leto zaradi težav v preteklosti z nadležno korono.

Zaključek je bil tradicionalno v Športnem parku Loka. V ligi sodeluje osem ekip iz Mengša, Komende in Domžal. Letos je po 21 krogih pokal dvignila ekipa BK Mengša (dokaj suvereno, kajti izgubili so le eno srečanje). Lahko bi rekli končno, saj je v preteklih letih prevladovala prva ekipa Planinskega doma iz Komende. Za ekipo zmagovalcev so nastopili (kap. Aleš Janežič, Stane Vehovec, Boštjan Ravnikar, Miran Kosirnik, Branko Magerl, Miran Blejc in Sebastjan Oražem). Odlično tretje mesto je zasedla ekipa ŠD Loka, ki je v končnici prehitela ekipe Bife Juhant, Fartek Team in Mengeške koče, zahvaljujoč okrepitvam, vrhunskima igralcema Robertu Gorjupu in Nejcu Anžlovarju.

Rezultati:

1. BK Mengeš: 40 točk
2. PD Komenda 1: 30 točk
3. ŠD Loka: 24 točk
4. Bife Juhant: 22 točk
5. Fartek Team: 20 točk
6. Mengeška koča: 18 točk
7. Sahara bar: 12 točk
8. PD Komenda 2: 4 točke

Najboljši posamezni igralci lige:

1. Aleš Janežič
2. Marko Čebulj
3. Branko Magerl

Pred podelitvijo nagrad najboljšim je bil odigran tudi zaključni turnir posameznikov, na katerem je sodelovalo 31 tekmovalcev

BK Mengeš – prvaki lige

SERVIS LCD TV APARATOV

SERVISNI PARTNER

SHARP
Hisense
VESTEL

AVS AUDIO
VIDEO
SERVIS

SERVISNI PARTNER ZA SLOVENIJO

Telefon: 01 729 13 03

Telefon: 01 729 13 04

E-pošta: avs.menges@siol.net

Internet: www.sharp-servis.si

Hribarjeva ulica 38, 1234 MENGEŠ

Delovni čas: od 9.-12. in od 15.-18. ure

Balinarske novičke

Znova smo skupaj z novičkami z balin placa. Pri nas se dogaja in vsakodnevno se družimo. Precej živo je bilo tudi v prejšnjem mesecu, a je tiskarski škrat preprečil objavo. Tudi to se zgodi. Kljub vsemu smo si zapis lahko prebrali na naši oglasni deski.

Imeli smo sestanek, na katerem smo preorganizirali naše 3 veteranske ekipe v 2. Težave so bile zaradi števila igralcev v ekipi, ki morajo biti prisotni na tekmi. Pojavljale so se odsotnosti zaradi različnih razlogov in zato bomo imeli sedaj eno ekipo v »A« skupini, drugo pa v »B« skupini.

Organizirali smo turnir podkvarjev, s katerim smo počastili občinski praznik. Udeležilo se ga je 19 članov iz raznih društev.

Rezultati so bili naslednji:

1. mesto: Matjaž Bratovž (član naše ekipe)

2. mesto: Škafar

3. mesto: Čebulj

V ligi, ki jo igrajo, pa so osvojili 1. mesto Mengeš, 2. mesto Komenda, 3. mesto Loka pri Mengšu.

Rad bi izpostavil našo ekipo podkvarjev, ki so osvojili 1. mesto v ligi. Zaključek in podelitev pokalov so organizirali člani podkvarjev iz mengeške Loke. Tam je zmagal naš igralec Aleš Janežič, Brane Magerl je dosegel 3. mesto, Matjaž Bratovž in Kosirnik sta si razdelila 4. mesto. Dobili so tudi zelo lep in velik prehodni pokal. Sedaj že razmišljamo, kam bomo postavili vsa ta odlikovanja. Omisliti si bomo morali še nove police. Hkrati pa naj omenim, da je bil vodja ekipe Aleš Janežič izbran za najboljšega igralca lige.

V petek, 6. 6., so v Sneberjah organizirali zaključek veteranske lige z ljubljanskega območja. Povabljeni so bili vsi igralci. Tudi mi smo bili tam. Osvojili smo pokal za 3. mesto in medalje. Šlo je za tekmovalje devetih občin za veteranske ekipe.

Končna lestvica lige:

A skupina veteranov:

1. Škarja 1	19 točk
2. Cerklje	18 točk
3. Mengeš 1	16 točk
4. Budničar	14 točk
5. Loka MGŠ	14 točk
6. Komenda 1	14 točk
7. MDI Domžale	11 točk
8. Kamnik 1	6 točk

B skupina veteranov:

1. MDI Kamnik	19 točk
2. Gašper	18 točk
3. Rekord	15 točk
4. Trzin	14 točk
5. Komenda 3	13 točk
6. Mengeš 3	12 točk
7. Mengeš 2	12 točk
8. Ku-Bu	8 točk

Naši veterani so se udeležili tudi turnirja v spomin na našega prijatelja in svetovalca, ko smo gradili balinišče v Mengšu, Staneta Žavbija iz Budničarja na Količevem. Tam se je zbralo 17 ekip. Od naših veteranov so se ga udeležili Loparič, Ravnikar, Mikola in Beber. Niso prišli v vrh, vendar že sama udeležba in ena lepa gesta sta veliko vredni.

Naši ekipi, ki tekmuje v 1. državni ligi, je letos uspelo in nas je vse presenetila. Tako kot lansko leto so tudi letos padli v drugo šesterico klubov, ki se bori za izpad. Vendar so v tem spomladanskem delu lige stopili skupaj in nanizali kar nekaj zmag nad klubi, na katere nismo pomislili, da jih lahko premagamo. Presenetili so in se brez težav obdržali v 1. državni ligi.

To naj bi bilo vse za sedaj. Želimo vam lepo poletje, če bo vroče, pridite k nam na balinčka, kjer imamo veliko sence. Pa še balinarski srečno.

Besedilo: **Marjan Tomazin** • Foto: **Jani Lucin**

Srce je omagalo,
tvoj dih je zastal,
a spomin nate bo vedno ostal.

JANEZ PIRNAT

*21. julija bo minilo sedem let,
ko je utihnil tvoj glas.*

Ni dneva in ne noči, da ne bi bil med nami ti.
Solza žalosti in bolečine te zbudila ni,
ostala je praznina, ki hudo boli.
Vedno boš ostal v naših srcih.

Zahvaljujemo se vsem, ki se ga spominjate,
prižigate sveče in postavite ob njegovem grobu.

Knjižnica Domžale in krajevne knjižnice						
POLETNI URNIK						
JULIJ 2025						
AVGUST						
	DOMŽALE	Mengeš	Moravče	Šentvid	Trzin	Ihan
ponedeljek	12.00 - 20.00	zaprto	zaprto	14.00 - 19.00	14.00 - 19.00	zaprto
torok	7.00 - 15.00	13.00 - 19.00	14.00 - 19.00	zaprto	zaprto	14.00 - 19.00
sreda	12.00 - 20.00	zaprto	9.00 - 14.00	14.00 - 19.00	14.00 - 19.00	14.00 - 19.00
četrtek	12.00 - 20.00	13.00 - 19.00	14.00 - 19.00	9.00 - 14.00	zaprto	zaprto
petek	7.00 - 15.00	8.00 - 14.00	zaprto	zaprto	9.00 - 13.00	7.00 - 12.00
sobota	7.00 - 12.00	zaprto	zaprto	zaprto	zaprto	zaprto

Bibliobus julije in avgusta ne vazi. Knjižnica Domžale bo v soboto, 16. avgusta 2025, zaprta zaradi svojih vzdrževalnih del.

						GOSTINSKI LOKAL, PIVNICA	MLADINSKA PISATELJICA (MUČA COPATARICA)	UMAZANJAJA, NESNAGA		BOGINJA LUNE PRI ČIBČIH	LJUBKO- VALNA OBLIKA IMENA ANDREJ	&RKI, KI ZAZNAMU- JETA EN GLAS	NORVEŠKI HITROSTNI DRSALEC (ROALO)
						ČLOVEKOV ZVESTI PRIJATELJ				ČRNKASTA KRAVA			
						NJORKA				REKA POD URALOM			
										BORIS CAVAZZA			
						DRŽAVA V MALIH ANTILIH (BRIDGE- TOWN)							
						UMETNA MASA POLIVINIL KLORID				RADO ČASL			VZHODNO- AZIJSKA UTEŽNA ENOTA
						FILOZOFSKA SMER RAZVITA V STOII				ŽEN. OBLIK. IM. LEONID			
						SANJE				AVST.DIRIG. (RICHARD)			
						AVS. SMUČ. (HANS)				LOJZE MIKOČIČ			
MENGŠAN GLASILO OBŠINE MENGEŠ	ANTIČNO RAČUNALO	KOŠ ZA LISTJE V HALOZAH	PRIIPANIK PRANARODA V ŠVICI, RETIJEC	SVETILO S PETROLEJEM KRAJ V RADGON.GOR.									
KMETIJSKO OBMOČJE													
MANJŠA BREŽINA										FR. FIZIK, NOBE. (LOUIS)			
										VINKO OŠLAK			
GRŠKI MITOLOŠKI VELIKAN						CIRIL ISTENIČ			KRIČANJE			BARITONIST, BAŠKI- TARIST	POLKA ANSAMBLA BENEŠKI FANTJE
						PRENESEN UČINEK			IND. PISAT. (RAJA)				
KENAN EVREN			ARAB. BOG ZAŠČITNIK					DRUŽINA, RODBINA				MARKO RAHNE	
			OSMLJ + POLONIJ					ZORAN THALER				AFR. DRŽ. (BAMAKO)	
	NEKDANJA ITALIJANSKA SMUČARKA (CHIARA)									DERIVAT AMONIAKA			
										NUŠA KERŠEVAN			
AVTOR ŠTEFAN MARKOVIČ	NIZKE ŠPORTNE SANI, OLIMPIJSKA DISCIPLINA										ANGLEŠKO PIVO		
	TIP. PIJAČ. NA MADEIRI	IZRAE. PIS. (MIRIAM)									PRITOK RUDOLF, JEZ.		
BRADA- VIČASTA NOVO- TVORBA								TELEVI- ZIJSKI NOVINAR (SREČKO)	POTICA				
									ŠAHOVSKI LOVEC				
SMUČARŠKE VEZI (STARIN.)						KLAVDIJ TUTTA				MODA KRAT- KIH KRIL			
										JADRANSKI OTOK			
NATRIJ			NOVINARI BREZ MEJA			DALMA- TINSKI ŠALJIVEC					RADOVAN CERJAK		
			UMETNOST (LATIN.)								SPODNJI DEL POSODE		
ALPINIST (ALEŠ)						IZRAELSKA LUKA				TRGO. LAD. V RDEČ.MOR.			
						OLIMPIJSKE IGRE				ANTON NANUT			
VRTOGLAO VICA, OMOTICA				UTRODITEV NA TERENU									
NEKDANJA FRANČOSKA TERORISTIČ- NA ORGA- NIZACIJA				ŽULJI OD OBUTVE									

Pomoč:: AKAVIA, COSTAZZA, DOV, NAHI, PAPILOM, PONCHO, RSF

Nagrajenec, ki je pravilno rešil križanko v glasilu Mengšan in bil izžreban (junij 2025, št. 6), je David Košak iz **Mengša** in prejme nagrado: bon slaščičarstva Flere Mengeš v višini 30 evrov.

Dobitnik nagrado prevzame na Občini Mengeš, Slovenska c. 30, Mengeš, s predhodno telefonsko najavo: 01/724 71 06.

Rešitev križanke je bila: Dan državnosti.

Nagrada križanke tokratnega glasila Mengšan (julij 2025, št. 7) je: knjiga avtorice Dušice Kunaver: **Živahno življenje mokrišč**, ljudske zgodbe naših mokrišč v ljudski dediščini od Trzina, Mengša, Vodice do Medvode.

Pravilno geslo križanke lahko pošljete do 31. avgusta 2025 na naslov: Občina Mengeš, Slovenska cesta 30, 1234 Mengeš, s pripisom Nagradna križanka Mengšana. Izžrebani dobitnik/dobitnica nagrade bo objavljen/a v septembrski številki glasila.

